

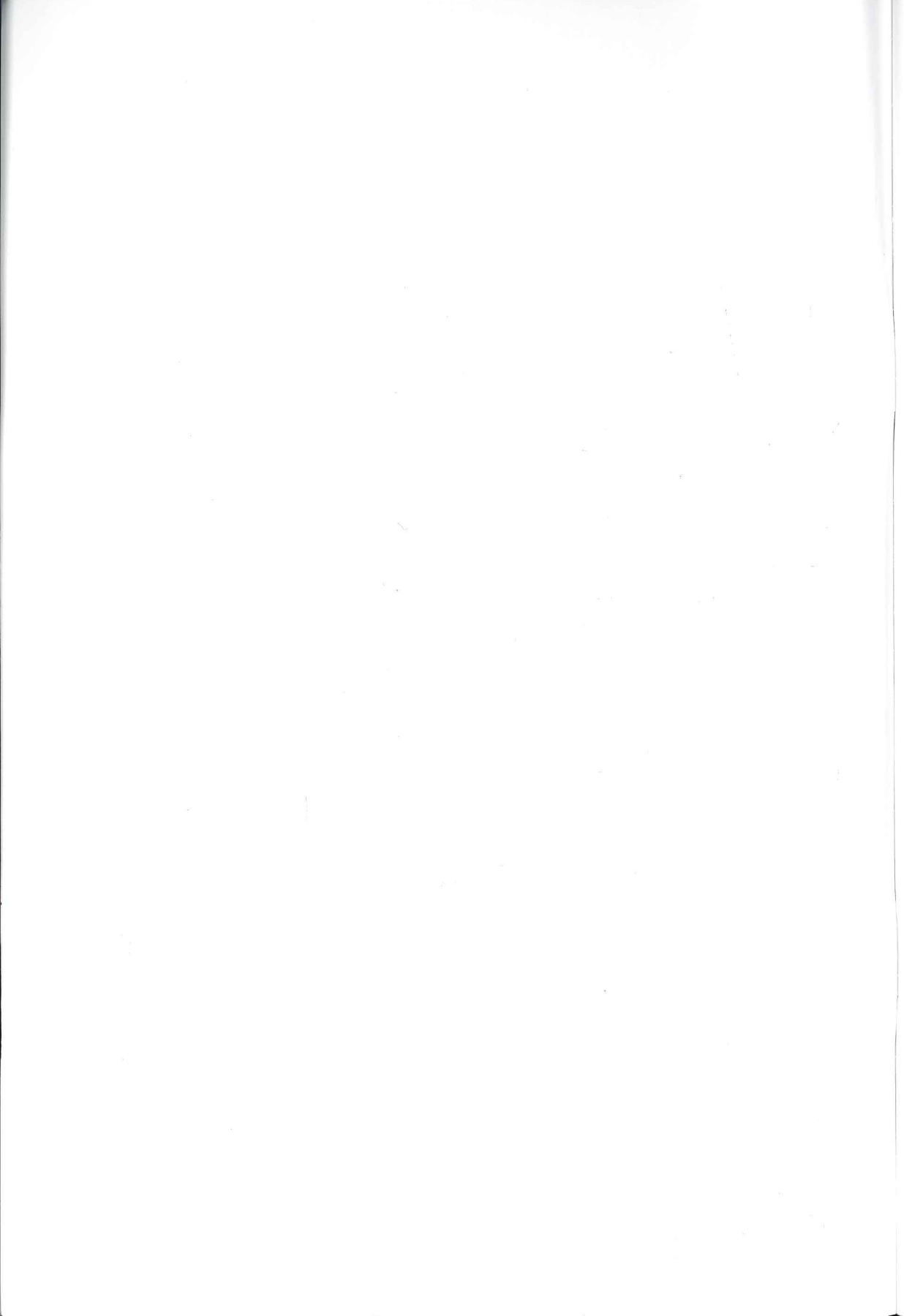

Genç Öncüler

aylık gençlik dergisi • ekim 2003 • 4

Başarı ne, Ya Başarısızlık
Genç Öncüler ve Küreselleşme
Bilge Kral Aliya

Evde Oturan Erken Ölüür

Bir karikatürden alıntılanarak söyleyecek olursak "terörün üstesinden ancak eğitim yoluyla gelebiliriz, trafik sorununu da eğitimle hallederiz, çevre sorununu da, yolsuzlukları da, vergi kaçakçılığını da. Peki ama eğitim sorununu nasıl halledeceğiz?"

Yeni eğitim öğretim dönemi özetle işte böyle başladı.

Bununla beraber eğitim sistemindeki bozukluklar, okulların muhtemel olumsuz şartları çalışmamıza mazaret olmamalı. Özellikle bu yıl sınava girecek arkadaşlar için artık son yüz metreye girildi. Ara sınıflarda olanlar da en azından notlarını yüksek tutmaya çalışırlarsa bu ÖSS için önemli bir hazırlık olmuş olacak.

İnsanlara söylecek sözlerimiz var.

Bu gürültülü ortamda sesimizi duyan olur mu, endişesine kapılmadan, başaklarla ayırkotlarının ayrılacağını günü umarak yürümeye devam ediyoruz.

İnsanlara söyleyecek sözlerimiz var.

Bize emanet edilen sözleri sahiplerine ulaştırmalıyız. Bu emanet üzerimizde kaldığı müddetçe geceleri uyku tutmayacak bizleri. Nedense emanetlerini ulaştırdıklarımız da durmuyor yerinde. O da bir başkasına yetiştiriyor. Kimse kendinde kalsın istemiyor her halde.

Bu yıl da durmak dinlenmek yok. Yakışmaz da bize. Hem zaten "evde oturan erken ölüür", öyle değil mi?

Allah'a emanet olun.

genconculer@yahoo.com, genconculer@hotmail.com

Genç Öncüler

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Yayın Sorumlusu

Ömer Miraç Yaman

Yayın Kurulu

Zafer Özdemir, Saliha Can, Ömer Temel, Burak Savaş,
Elif Yaman, Ömer Özdemir, Muhammed Doğan,
Durmuş Öztürk, M. Çağatay Gör

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

Tevhid Yıldız, Betül Kahraman, Rumeysa Göker, Aydın Akkurt, Salih Korkut,
Kemal Demir, Melike Seven, Fatıma Tuğba Petek, Bilal Sarı, Enes Eryılmaz

Adres

Sofular Mah. Yeşil Tekke Sokak No: 4 Fatih-İstanbul
Tel: (0212) 532 51 76-631 13 85
Fax: 534 88 88

genconculer@yahoo.com
genconculer@hotmail.com

Dizgi, İçdüzen: Genç Öncüler
Kapak Tasarım: Sezer Erdoğan
Baskı: Yıldızlar Matbaacılık A.Ş.
Umran Dergisinin gençlik ekidir

BAŞARI NE? YA BAŞARISIZLIK...

Yeni bir yolculuk başlıyor.

Yeni dönemle birlikte yeni bir sefer.

Başarılı olmak istiyoruz. Peki nedir başarı, zafer, kazanç? Ya başarısızlık...

İnsan deniz gibidir, içinde pislik tutmaz. Nasıl ki deniz dalgalarla temizler kendini, insan da itiraflarıyla arınır. Bu yönüyle samimi bir itiraf bir pişmanlık, belki hatalar için af dilemedir. Bir başarısızlık hissettiğimiz anda bazen gerçekten bir başarıyı isteyip istemediğimizi düşünmemiz gerçeklerle yüzleşmemize yarayabilir. "Ben aslında ne istediğimi bilmiyordum, gerçekten ne istediğime karar vermeden uydurduğum bahanelerle kendimi kandırmışım" diyebildiğinde insan sanki üzerinden büyük bir yükü atmıştır. Rahatlar insan çünkü itiraf etmiştir. Güven tazeler, amaçlar doğru seçebilseydi aslında başarılı olunabilirdi diye düşünülür.

Kimse başarısız olmayı istemez.

Arkadaşlar arasında yapılan bir futbol maçında gerçek amaç ve başarı nedir? Karşı tarafın kalesine ondan en az bir gol daha fazla atmak mı? Veya herkes bu takım oyununda az çok görevi-

ni yerine getirdiği halde karşı tarafın sizden bir gol fazla atması başarısızlık mı? Futbol sonuçta bir oyun ve bu oyunun birçok amacından biri maçı kazanmak. Bir oyunu niye oynarsınız? Gayet basit, bir oyun oynamak için. Futbol oynamak istediğiniz için galibiyet güzeldir ve malubiyet üzücüdür. Veya fenerli için cimbomun yenilmesi sevindirici, yenmesi üzücü. Ama sonuçta bir oyun oynadığımız için herkes mutludur. Ya da herkes mutlu değilse bir oyun oynamaktan başka gayeler, hırslar, art niyetler girdiği içindir işin içine.

Bunları niye söylüyoruz? Aslında söylenenler doğrudan hayat için geçerli. Yoksa amacımız bir mahalle maçının felsefesini yapmak değil. Hazır okullar dolayısıyla yeni bir başlangıcın eşliğindeyken amacımızı iyi tespit edelim diye gözden geçiriyoruz bazı şeyleri.

Bir hayatı niye yaşar insan?

Hayatta başarılı olmak nedir peki?

Bu başarının mutlulukla ilgisi nedir? Daha farklı bir şey söyleyelim, sonunda başarısızlığın olmadığı bir hayat var. Onu öğrensek asıl?

Bir Batılı'ya bizim için başarısızlık diye bir şey yoktur denilse cevabı ne olurdu? Sizi anlamayacak muhtemelen. Ama düşünülürse gerçekten öyledir. Bizim başarısızlık diye bir seçeneğimiz yoktur hayatta. Dönüp bakın tarihinize, yaşadığı halde hayatından umut kesen insan yoktur. Kimsenin ruhuna şeytan girip onu ele geçirmemiştir. Ama Batı'da böyle bir şeye inanılır ve varlıklarını bu korku psikozu üzerinden sürdürür insanlar. İslam medeniyetinde umutsuzluğun ve korkunun yeri yoktur, dolayısıyla hayatta başarısızlığın yeri yoktur, nefes alınbildiği müddetçe. Batı toplumlarında başarı iyi bir kariyer, iyi bir iş sahibi olmak ve para kazanmaktan geçer, bunların yokluğu başarısızlıktır. Bizde insanın kendine değer vermesiyle ölçülür başarı.

Hepimizin bildiği bir hikaye vardır. "Bir baba oğluna, bir sebepten, oğlum sen hayatta adam olamazsın demiş. Oğlu da olurum baba deyip, gitmiş. Aradan zaman geçmiş, oğul babasını büyük bir seramoni eşliğinde sarayına çağırtmış. Tahtından seslenmiş babasına, bak baba oğlum nerelere geldi, ben bu ülkenin kralı oldum demiş. Babası da haddini bildirmiş tabii, oğlum ben sana kral olamasın demedim adam olmasın dedim, demiş."

Aslında başarı ya da başarısızlık durduğunuz yerle, baktığınız gözle alakalı.

Bizler ömrümüz boyunca, başarı basamakları arasındaki derecemizi ararız. Aramızdaki yarış kim daha fazla fedakar olacak, vefakar olacak, kim kadir kıymet bilecek, onca nimete şükredek, doğru sözlü olacak, yalnız pazarda değil bir hüküm verirken bile doğru tartıp, ölçüp biçecek, işlerini iyi yapacak yani kim daha başarılı olacak üzerine kuruludur.

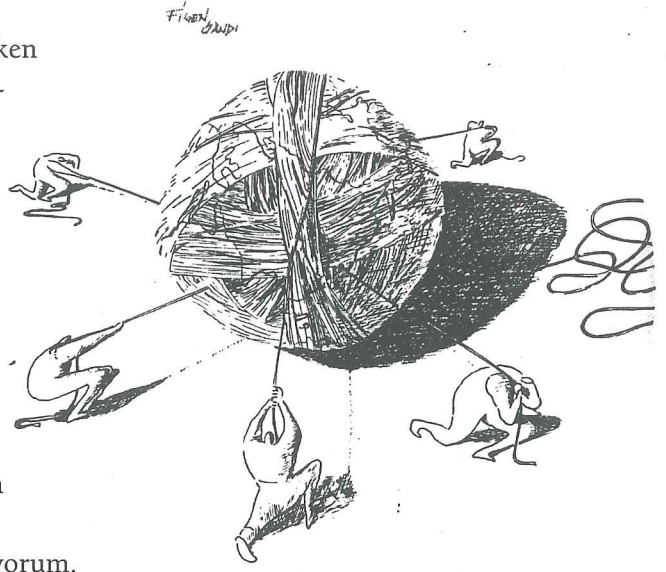
İkinci dünya savaşında değişik milletlerden bir grup üst rütbeli asker, Almanlara esir düşer. Onlarda cephedeki arkadaşlarına yardım edebilmek için kendilerine yeni bir amaç edinirler. Üst rütbeli oldukları için sıkı güvenlik önlemleriyle tutulan askerler bir yolunu bulup hapisten kaçırabildikleri kadar esiri dışarı çıkararak Almanların dikkatlerinin savaşın asıl cephelerinden başka taraflara yöneltmesini sağlamak isterler. Hapishaneden aynı anda onlarca esiri kaçırmayı başarırlar.

Almanlar bu kaçaklarla uğraşırken bir çok cepheye gerilemek zorunda kalırlar. Kaçakların çoğu yakalanır ve kurşuna dizilir.

Bu askerler düşman askerleri tarafından öldürülmeyi göze alarak kaçtılar. Ve sonunda da kurşuna dizildiler. Bu insanların öldürüldükleri için başarısız olduklarını söylemek mümkün mü?

Başka bir örnek vermek istiyorum. Kardeşleri H.z. Yusuf'u kuyuya attılar. Yusuf peygamber kuyuya atıldığı için artık her şey bitti, bu dipsiz kuyudan asla çıkamam deyip bırakın gerçek amacından vazgeçmeyi herhangi bir umutsuzluğa karamsarlığa düştü mü? Gömleğinden çekilip zina etmeye zorlandığında kaçarken bir başkası tarafından bu olay görüldüğünde kendine iftira atılacağından, yanlış anlaşılacağından, işlemediği bir suç yüzünden üstüne atılan bu kara lekeyi temizleyemeyeceğinden dolayı bunalıma girip artık hayatta başarılı olamam diye düşündü mü? Haksız yere zindanlara atıldığında ona hem başına gelenlere karşı sabretmesini hem de inançları konusunda kararlı olmasını, şüpheye düşmemesini sağlayan şey neydi?

Bu şey şüphesiz ki onun hayattaki başarı felsefesi idi. Onun hayatta başarı felsefesi kendini zaferden değil seferden sorumlu görmesiydi. Hayatta bir amacınız var. Sizin göreviniz amacınız doğrultusunda çaba göstermek

fedakarlık etmek bedel ödemektir. Sonucunda ona ulaşmak istiyorsunuz. Ama başaramadınız. Yaptıklarınız boşa gitti mi sayılır? Hele hele ahirete yönelik bir başarı arzuluyorsanız.

Zaferden değil, seferden sorumluyuz. Bu bilinç her şeyden önce hedeflenmeyi gerektiriyor. Karar vermeyi gerektiriyor. Zaten gerçekten karar verilmediği için bir çok pişmanlıklar yaşanıyor. Zengin olup mutlu olamayan, şan şöhret sahibi olup mutlu olamayanları gördükçe başarının mutlulukla ilgisini de kuruyoruz.

Hazır okullar yeni başlıyorken yeni bir başlangıç için kendimizi hazırlamışken hayatta seferimizin zaferimiz olduğunu unutmadan, hayatımızın bir gayesi, amacı olması noktasında bir karar vermeyi kararlarımızı gözden geçirmeyi yararlı buluyorum.

Seferiniz zaferiniz olsun!

Zafer ÖZDEMİR

Nüfusunun yarısından fazlasının genç olduğu bir ülkede yaşıyoruz.

Nüfusunun yarısından fazlasının hesaba katılmadığı bir ülkede yaşıyoruz.

Başta gelir dağılımı olmak üzere doğudan batıya gidildikçe çağ atlayan(!) bir ülkede yaşıyoruz.

Doğruyla yanlışın, iyile kötüünün birbirine karıştığı, tepetaklak edildiği, çarkın yalan, rüşvet ve adam kayırmacılıkla döndürüldüğü, bir ekmek çalanla bir banka soyanın aynı terazide beraber tartılıp hüküm verildiği, çıplaklığın, fuhşun ve ahlaksızlığın her gün aile ocağı-mıza boca edildiği, gençliğin flört hayatına özendirildiği, sigarının, alkolün ve uyuşturucunun büyümenin basamaklarından sayıldığı bir ülkede yaşıyoruz.

Böylesine sıkıntılı bir atmosfer, bütün bu çarpık ve sahte gidişin önünü alacak örnek ve öncü bir nesli, Kuran neslini ülkenin kuzeyinden güneyine, doğusundan batısına aynı misyon etrafında birleştiriyor.

İnsanlığa reva görülen tüm bu saldırıya karşı cansiperane bir tavır geliştiriliyor.

Bizler Genç Öncüleriz.

Çıktığımız yolun uzun ve meşakkatli olduğunuz biliyoruz. Dolaşısıyla bu uğurda karşılaşacağımız zorluklara göğüs germemizi sağlayacak bir "beşli kural"a inanıyoruz.

Genç Öncülerin düşüncelerini hayallerini kimlik ve kişiliklerini özetleyen bu beşli kural çerçevesinde, 28 Haziran 2003 tarihinde Bursa Uludağ'da bir panel düzenlendi. Kısa bir slayt gösterisinin ardından Saliha Can, Ömer Temel, Rumeysa Göker, Burak Savaş, Betül Kahraman ve Çağatay Gör arkadaşlarımız salonu dolduran onca insan karşısında sunumlarını yaptılar. Panelin ardından canlı müzik eşliğinde devam eden program, üç buçuk saati aşkın devam etmiş oldu. Onca insanın bu derece ilgisi bizi daha da umutlandırdı doğrusu.

İlerleyen sayfalarda arkadaşlarımızın yoğun gayretleriyle hazırlanan yazılarıyla buluşacaksınız. Genç Öncülerin misyonu etrafındaki tartışmalara her zaman katılımınızı bekliyoruz. Bu tartışmaların hayatımıza yön vermesi duasıyla sizleri yazılarla baş başa bırakıyoruz.

Genç Öncüler

Genç Öncülerin Misyonu

HERKES ÖLÜR AMA HERKES GERÇEKTEN YAŞAMAZ

Genç Öncülerin misyonu da-
ima iynin ve doğrunun yanın-
da yer almaktır. Bir haksızlık
gördüklerinde onunla savaşmaktır. Bu
misyonu yerine getirebilmek için ilk ön-
ce insanın kendini ciddiye almasını şart
koşuyoruz. Çünkü insan olarak sahip
olduğumuz üstün niteliklere kıyasla
kendimize çok az değer verdiğimiz orta-
da. Onur ve saygınlık insanın kendinin
farkına varması, kendini ciddiye alma-
sıyla doğrudan alakalı.

Uzun soluklu bir yolculuğa çıktık.
Üstüne üstlük önde gitmeyi, öncü olma-
yı arzulayarak. Kendimize güveniyoruz.
Bütün bir tarih, kültür ve birikimin üs-
tüne çıkıp takvim ve coğrafyalara yeni
bir medeniyet ufkuyla baktığımız için
kendimize güveniyoruz. Herkes de bilir
ki bir davanın yükünü öncüler çeker. İlk
önce onlar karşılaşır düşmanla. İlk önce
onlar yaralanır, ölür. Ama bütün bunla-
ra karşın elde ettikleri, her şeye değer-
dir.

Bununla birlikte biz öncü olmayı bü-

yük bir zevk ve heyecanla istiyoruz. Ba-
şımıza gelenleri sıkıntı ve yük olarak de-
ğil, doğrunun ve iynin yanında yer al-
manın onuru ve mutluluğu ile karşılıyo-
ruz. Yapılması gerekeni yapmak için bir
başkasını aramıyoruz, işimizi ertelemi-
yoruz, ihmal etmiyoruz. Başarı felsefe-
miz budur. Zaferden değil seferden so-
rumluyuz.

Büyük bir savaşın içindeyiz. Bu savaş
zihinler arasında yapılmaktadır. İnsanla-
rın duygularını, düşüncelerini, hayalle-
rini değerlerine yöneltmiştir silahlar.
Geride kaldı kılıçlar, kalkanlar, geride
kaldı atomlar, napalmlar. Onlar dahi zi-
hinler arası savaşın bir parçası. İnsanları
ikna etmek, vazgeçirmek, teslim almak
için kullanılıyor. Kamuoyunu etkile-
mek, kendi safına çekmek için insanla-
rın psikolojisine, zihnine etki eden her
yol bu savaşın silahıdır. Medya, para, si-
lah, kadın ve erkek...

Genç Öncüler bu savaşta verdikleri
mücadeleyle de örneklik oluşturmaya
Biz iynin ve doğrunun yanındayız. Mü-

cadele yolumuz da iyi ve doğru olacaktır. Ama karşımızdakiler hiç de adil ve hoşgörülü değiller. Alabildiğine hain ve bütün yolları meşru gören bir anlayışları var. Bizce bu doğaldır. Olması gerektir. Zaten en basitinden nezaket yerine kabalığı tercih etmeselerdi bile bizim yanımızda yer alırlardı. Onlara onurla kendine güvenerek asla ve asla kimsenin şahsiyetine zarar vermeden, kimseyi hor görmeden, kabalığa ve şiddete pirim tanımadan en güzel bir tarzla doğru ve iyi olanı anlatacağız.

Dünyanın dört bir tarafında kan ve gözyaşı hakimken, yaşadığımız Anadolu coğrafyasında yolsuzlukların, yoksulluğun, haksızlığın kısıkcı altında sıkışıp kalmışken kendimiz için, ailemiz için toplumumuz için ve bütün insanlar için bir şeyler yapmamız gerektiğini düşünmemiz kaçınılmazdı. İçinde yaşadığımız zaman bize kendimizin ve başka insan-

ların karanlıklardan aydınlığa çıkarılması görevini üzerimize yüklüyoruz.

Biz Genç Öncüleriz.

Çünkü biz kendimizi kendimize karşı sorumlu hissediyoruz.

Biz hayatın her alanında iyiliklerin, güzelliklerin savaşını vermek konusunda kendimizi sorumlu hissediyoruz.

Biz, biz öncü olmazsak bir başkasının da öncü olmak istemeyeceğini düşünüyoruz.

Bu yüzden kardeşlerimiz için bir heyecan ayırıyoruz.

Bu yüzden çehremizden herkes için bir tebessüm ayırıyoruz.

Bu yüzden harçlıklarımızdan yoksullar için bir pay ayırıyoruz.

Bu yüzden yüreğimizden bir parça gözyaşı ayırıyoruz.

Bu yüzden arkadaşlarımız için canlarımızdan bir can ayırıyoruz.

Bu yüzden hesap günü için kendimize zaman ayırıyoruz.

İnanan bir insan bütün dünyaya başkaldırabilir. Çevremizden yaşadığımız toplumdan, hatta ailemizden ve kendimizden rahatsızlık duyuyorsak bir şeylerin yoluna girmesini istiyorsak karar vermeliyiz. Unutmayın, kimse size siz istemedikçe yardım edemez.

İnsanlar bir şekilde hayatlarını devam ettiriyorlar. Çok da suçlamamak gerekiyor belki de. Ama insan o meşhur ifadenin etkisinden de kurtulamıyor. **Herkes ölür ama herkes gerçekten yaşamaz.**

Kemal DEMİR

DÜNYADAKİ TÜM GENÇLERE ÖNCÜ VASFINI VEREBİLME

Bu mısraları, bir ilkokul arkadaşım 5. sınıftayken anı defterime yazmıştı. O zamanlar bu dörtlüğe ne kadar boş

gözlerle bakıyorsam şimdi de 15 yılın verdiği tecrübeyle bakıyorum ve bu tecrübeyle de diyebilirim ki her şeye rağmen hayatı dolu dolu yaşamalıyız. Peki buradaki 'her şeye rağmen' neyi ifade

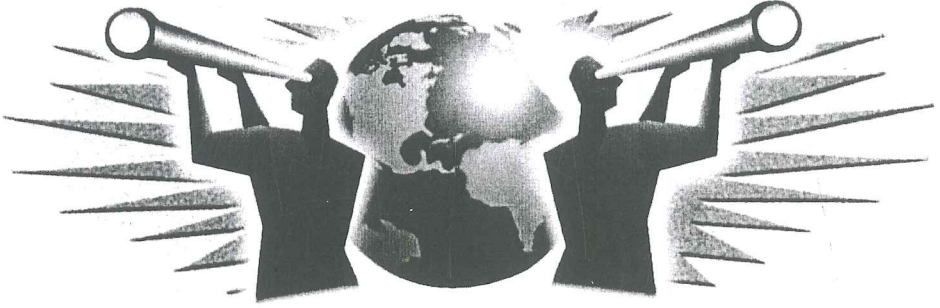
*Dünü düşünüyorum dün geçti
Yarına vakit var mı?
Gençliğime de güvenmem
Ölen hep ihtiyar mı?*

ediyor? Hayatı dolu dolu yaşamak nasıl oluyor?

Hayatı dolu yaşamak kişiden kişiye değişir. Biri için her yeri

gezebilmeyi ifade ettiği gibi bir başkasına da dertsiz tasasız sade bir hayatı çağrıştırabilir ama her şeye rağmen kelimesi ise biz Müslümanlarda tek bir sorunu ömrümüz boyunca haklarımıza

ve inancımıza karşı olan engelleri aşma çabasını çağırıştırır.

Gördük ki madem sorunumuz ortak, o zaman çözümü de ortak bulalım. Bu güne kadar toprağın altında bir tohum olarak saklanan bizler, ortak çözüm için hep birlikte aynı anda yeşermeye başladık. Uzun yılların verdiği tecrübeyle öncü olmanın sorumluluğunu üstlenerek kendimize '**GENÇ ÖNCÜLER**' demeye arkadaşlarla birlikte karar verdik.

Ormanın içinde derin bataklığa benzettiğim şu bozulmuş dünya sistemine daha kaç rüzgar zoruyla zayıf canlılar düşürülecek diye düşünürken eğer biz **GENÇ ÖNCÜLER** olarak safalarımızı belirlersek, kurallarımızı koyarsak: bataklığa düşmemek için çabalayanlara bir destek ya da düşenleri kurtarmak için uzanan bir el olabilirsek ne mutlu! Bizler herkese elimizi uzatacağız ama sadece bu elin kıymetini bilenler tutabilecekler. Peki biz kimiz ki herkese kapılarımızı açıyoruz. Sadece niçin yaşadığımızı bilen kötülükleri önceden fark edebilmiş bir genç topluluğu olma iddiasını taşıyoruz.

Tevbe suresi 71. ayeti kerimede ifa-

desini bulan "inanen erkekler ile inanan kadınlar birbirlerinin yardımcılarıdır. Onlar iyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılarlar, zekatı veririler. Allah ve Resulüne itaat ederler. İşte onlara Allah rahmet edecektir. Şüphesiz Allah azizdir, hikmet sahibidir." Prensibine gönülden bağlanmış, bunu hayata hakim kılmanın mücadelesine inanmış bir genç topluluğuyuz. Öyle bir genç topluluğu ki:

- **Yalnızca Allah'a kul olan, yalnızca Allah'a ibadet eden ve yalnızca Allah'tan korkarak korkulardan arınan ve böylece özgür olan.**
- **Kurani rehber edinen, okuyan, anlatan ve düşünüp hayatına uygulayan**
- **Dosdoğru bir istikamet tutturana ve bu yolda kararlı davranana.**
- **Hedeflerini bilen ve ne olursa olsun hedeflerinden vazgeçmeyen.**
- **Namazını dosdoğru kılan, ibadetlerini aksatmayan.**
- **Dinini önemseyen ve yaşayan.**
- **Kıskançlık, dedikodu, yalan, gıybet gibi özellikleri üzerinde ba-**

- rındırmayan.
- Bollukta şımarmayan, yoklukta isyan etmeyen.
- Hayır ve şerrin Allah'tan geldiğini bilen
- Büyüklerinden yeni bir şeyler öğrenme küçüklerine de öğretme heyecanı taşıyan.
- Hiçbir zaman bireysel hareket etmeyen daima iman edenlerle dayanışma içinde bulunan.
- Sabırlı, yardımlaşmayı seven, sorumluluk bilincine sahip, paylaşmayı seven.
- İyiliği emredip kötülükten alıkoymayan, hakkı, sabrı ve merhameti tavsiye eden.
- Zulme baş kaldıran ve haksızlıklar karşısında susmayan
- Ahdine bağlı olan, verdiği sözden dönmeyen yapamayacağı şeyleri söylemeyen.
- Zalimlere karşı güçlü ve onurlu, Müminlerekarşı alçak gönüllü ve sevgi dolu olan.

- Hak yolda hiçbir kınayıcının kınamasından korkmayan genç bir topluluğuz.

Düşünün bir kere, bir grup insanın öncülüğünü yapıyorsunuz; bir çölde ilerlemeniz gerekiyor. O kavurucu sıcaktan bezip hedeflerimizden vazgeçmemek ve hedefe ulaşmak için sabırlı olmak, sınırlı miktardaki suyunuzu grubunuzdakilerle paylaşmak, herhangi bir tehlikede grubunuzdakilerle dayanışma içinde savaşabilmek ve her şeyden önemlisi tüm bunları Allah rızası için yapmak.

İşte bizler de böyle birer öncü olmak için çabalıyoruz. Bizi engellemek isteyen güçlere yenilmeyip hedefimiz olan tüm dünyadaki gençlere öncü sıfatını verebilmeye doğru ilerliyoruz. Karşımıza çıkan her bir engelde umutsuzluğa kapılmayıp sabrediyoruz. Öğrendiğimiz her yeni bilgiyi aramızda paylaşıp kendimize dersler çıkarıyoruz, bir olumsuzluk anında bireysel

olarak değil birlikte hareket edip olumsuzluğu tersine çeviriyoruz.

Şimdi tüm bu saydıklarımın bir kısmını yerine getirebilmemiz öncülüğümüzün daha çok genç olmasındandır. Dört dörtlük bir öncü olmamız için önümüzde daha çok basamak var ama biz hiç atlamadan, her bir basamağı sindire sindire öğreneceğiz ki bu dünyadaki bataklıkları kurutalım. Mikrop-ların taşıyıcı olan sineklerle birlikte yok olduğu temiz ve ahlaklı bir dünya-da yaşayalım.

Tek isteğimiz büyüklerimizin bize olan dualarını eksik etmemeleri ve tecrübelerini bizlerle paylaşmalarıdır. Konfüçyüs'ün dediği gibi karanlığa küfredeceğimize bir mum yakmalıyız. Mumu yakacak olan bizleriz ama kibriti de bulmamıza yardımcı olacak kişilerde tecrübeleri ve bilgileriyle büyüklerimizdir. Bizlere öğreteceğiniz bir bilgi, vereceğiniz en ufak bir destekbizim basamakları koşarak çıkmamızı sağlayacaktır. Böylelikle de genç öncülerin arkasındaki görünmeyen güç olan bü-

yüklerimiz ile dayanışma içerisinde bulunmamız bizi hedefe daha emin ve kolay yoldan ulaştıracaktır.

Yazımı Murat Erdoğan'ın bir şiiri ile bitirmek istiyorum;

*Eğer gelmek istiyorsan, bizimle
Sen şunları bilmelisin arkadaş
**Engeller çok çetin, şehitlik de var
Gerekince ölmelisin arkadaş***

*Bu yolda arkaya dönüp bakılmaz
Ter dökmeden bu yoluşlar çıkılmaz
Dizin tutmaz, bazen gövden dikilmez
Bu sıkıya gelmelisin arkadaş*

*Bazen hasret, acı yakar kalbini
Hayaller karşına dike kabirini
Bir çokları belki bilmez kadrini
Bunu göze almalısın arkadaş*

*Zevki ihtirası bir yana atıp
Döşeklerde değil taşlarda yatıp
Sen bu ulvi zevki gönlünde tadıp
Hakka teslim olmalısın arkadaş*

salih CAN

GENÇ ÖNCÜLER VE KÜRESELLEŞME

Dünya küreselleşme adı verilen ve gitgide benimsenen bir sürece sahne olmaktadır. Bu süreç kimilerine göre ırmağın doğal, tabii akışı; kimilerine göre ise azgın bir sel karşısında silinip süpürülmek anlamına gelmektedir.

Tarih boyunca birçokları biz ıslah edicileriz, düzelticileriz diyerek karşımıza çıkmışlar ve bozgunculuktan başka bir şey yapmamışlardır. Küreselleşmeyi bu tarz bir bozgunculuk olarak değerlendirebiliriz. Buna en büyük örnek de Amerika'nın Afganistan ve Irak üzerinde yaptıklarıdır. Onları kurtarmaya gidiyoruz diyerek gitmişler fakat bozgunculuktan başka bir şey yapmamışlardır.

Amerika şu anda dünyanın en büyük küreselleşme önderidir. Bu siyaset alanında olmasa da silah gücü, ekonomik ve değişik şirketlerinin güçleriyle bu pazarın büyük bir bölümünü kaplamış durumda. Bu şu anki durum, bir de bunların yaptıklarını daha önceden yapan birileri var. Yani tarihte dünyayı küreselleştirmeye çalışan ilk devlet

Amerika değil.

Roma milattan önce bin yıl içinde kuruldu ve M.S. 395 yılında ikiye ayrıldıktan sonra 1453 yılında tamamen ortadan kalktı. Roma imparatorluğu zamanın ABD'si idi. Romalıların kuruluş ve çöküşünün bir çift sebebi vardı: Ordunun gücü ve lüksün yol açtığı kokuşma. İlki imparatorluğun kökeni idi. İkincisi ise yıkımı. Ordu Roma'nın dünya üzerinde hüküm sürmesini sağladı. Ama bunun yanında sorumsuz sefahat düşkünlüğü ve savurganlığı da başlattı. Allah-u Teala yüce Kuran'ın Nuh süresinin 21. ayetinde şöyle buyurur:

“Onların servet ve nüfus üstünlükleri hüsrانlarını artırmaktan başka bir işe yaramayacak.”

Amerikalılar, Romalılardan daha iyi ve bilge ve daha ılımlı olacaklar mı? Daha büyük bir ahlaki davranış gösterecekler mi? Hiç de öyle olacaktı gibi gözüküyor.

Roma zamanında oluşturulan Pax Romana yani Roma'nın dünyaya getirmeye çalıştığı Roma Barışı, şu zamanda

Pax Americana olmuştur. Fakat bu Pax Americana'nın yıkılışı da 11 Eylül günü başlamıştır. 11 Eylül sonrası manzara şu: Amerika askeri hegemonyası ikinci dünya savaşından beri hiç bu kadar yaygın olmamıştı.

Bütün bu gelişmeler Amerikan ekonomisinde ciddi sorunlara yol açıyor. ABD tarihinin en büyük iflas

olaylarıyla karşılaşılıyor.

Enron'dan sonra World Com'da iflas ediyor ve yönetimde ciddi görüş ayrılıkları ortaya çıkıyor. Öyle görünüyor ki önümüzdeki yıllarda egemen güçlerin iç çekişmeleri ve kendi aralarındaki çıkar çatışmaları daha da açığa çıkacaktır. Bu bağlamda ABD ile Avrupa Birliği arasındaki ilişkilerin 11 Eylül sonrası hayli zayıfladığı söylenebilir.

Vietnam'dan, Balkanlar'dan Orta Doğu'ya ve 11 Eylül'e uzanan meydana okumalar Amerika'nın üstünlüğünü sınırlarını ortaya koymuştur. Kısaca hiç şüphe yok ki Amerika'nın akıbeti aynı Roma'nunki gibi olacaktır.

Peki biz böyle bir atmosferde ne ya-

pacağız?, Ne yapmamız lazım? Sadece selden mi kaçacağız? İnsanlara bir pınar, bir su kaynağı sunma imkanımız olmayacak mı? Sadece Amerika'yı eleştirmekle yükümlülüklerimiz bitmez. Biz kendimize, çevremize, ümmetimize kısacası dünyaya ne temin edeceğiz?

Bunu oluşturmak için genç bir öncü nesle ihtiyacımız var. Bu genç öncü

neslin kendisini ciddiye al-

mak, dinini İslam'ı ciddi-

ye almak, tarihini ciddi-

ye almak, tarihini ciddi-

ye almak, tarihini ciddi-

ye almak, tarihini ciddi-

ye almak, tarihini ciddi-

ye almak, tarihini ciddi-

ye almak, tarihini ciddi-

ye almak, tarihini ciddi-

kılmaları gerekmektedir.

Bunun için de vahyin ışığından başka

sığınacak bir yol yoktur.

Çünkü vahyin ışığı bizim

yani genç öncülerin

işaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

İşaret yıldızları olacaktır.

"Onların servet ve nüfus üstünlükleri hüsrancılarını artırmaktan başka bir işe yaramayacak."

edenlerin durumu gibidir. Onlar ki ışık kesildiği zaman kalakalırlar". Allah hepimizi vahyin ışığına tabi olanlardan eylesin.

Ömer TEMEL

BEN DEĞİŞİRSEM HAYAT DA DEĞİŞMİŞ OLUR

Ben ilk önce Rabbime bizi burada böyle güzel bir ortamda güzel insanlarla buluşturduğu için hamd ediyorum, ve Araştırma Kültür Vakfına da hizmetlerinden dolayı teşekkür ediyorum.

Benim ilk olarak değinmek istediğim konu, biz buraya neden geldik sorusu üzerine olacak. Burası bir tatil yoresi olabilir. İnsanlar buraya tatil yapmak, gezmek, dinlenmek ve eğlenmek

için geliyor olabilirler. Fakat onların aksine bizim yani biz Genç Öncülerin buraya geliş sebebimiz biraz daha farklı. Bizi buraya toplayan düşünce ileride topluma faydalı olacak şahısların temelini atmaktır. Biz Genç Öncülerin de buraya geliş sebebimizin farkında olması gerekiyor. Bizim burada öğrendiğimiz bilgilerle şahsımızda bir çok olumlu yönde değişiklikler olacağını düşünüyorum. Fakat bazı arkadaşları-

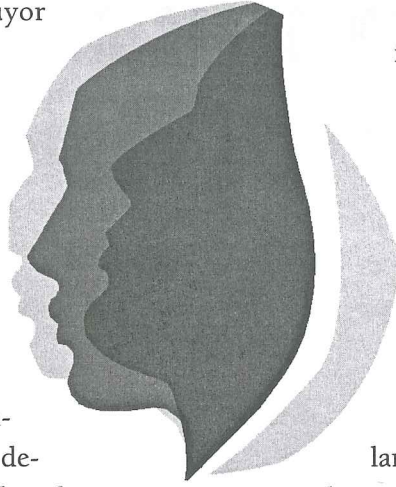
mızdan şunu duymuyor
değilim.

- "Tamam biz
değiştik diyelim ama
toplum değişmedi
bizim böyle bir top-
lumda değişmemiz
kime ne fayda sağ-
lar?"

Aslında çok fayda
sağlar. Benim düşün-
cem; insan her zaman de-
ğişime kendinden başlamalı-
dır. Çünkü birey kendi değiştiği zaman
hayat onun için değişmiş olur. Rad su-
resi 11. ayeti kerimede de buyrulduğu
gibi; Bir toplum kendindeki özellikleri
değiştirmedikçe Allah onun üzerindeki
hükmü değiştirmez." Yani buradan şun-
u anlıyoruz ki değişime mutlaka ken-
dimizden başlamalıyız.

Benim değinmek istediğim diğer bir
konu da gençlerin toplum içerisindeki
durumları.

Biz gençler, bizi etkileyen bir çok
olumlu ya da olumsuz faktörlerle kar-
şılaşıyoruz. Bunlardan bazıları; gün-
ümüzün büyük bir bölümünü etkileyen,
sürekli bizi meşgul eden ve beynimizin
işleyişini çok küçük bir seviyeye indiren
TV. Biz gençlere büyük bir maddi
kültüri olan ve ruh sağlığımızı da aşırı
derecede etkileyen **fanatizm**. Ona uy-
madığımız takdirde sanki dünyanın
sonuymuş gibi görünen **moda**. Bizden
olmayan, bizim hiçbir şekilde dinimize,
gelenegimize ve kültürümüze uy-
mayan **magazin** haberleri.

Bunlar bizi etkileyen
faktörlerin sadece bazıla-
rı. Bu olumsuz faktör-
ler çevremizi o kadar
çok kuşatmış ki güzel
olanlar dahi bizi yan-
lışmış gibi gösterili-
yor.

Biz Genç Öncüle-
rin gayesi etrafımızı
kuşatan bu olumsuzluk-
ları tanımak ve onları uzak-
laştırmak. Arkadaşlarımıza da
öğrendiklerimizi en güzel şekilde an-
latmak. Çünkü şunu biliyoruz ki "**Bir
Mümin kendisi için istediğini diğer
bir Mümin kardeşi için istemedikçe
gerçekten iman etmiş olmaz.**" Biz bu
hadis-i şerifi kendimize şiar edinerek
yolumuza devam edeceğiz inşallah.

Biz gençleri etkileyen sorunlardan
bir tanesi de gruplaşma ve bölünme.

Şunu belirtmeliyim ki biz her şeyi
halletsek bile bir birlik oluşturamadığı-
mız takdirde amacımıza ulaşmamız
çok zorlaşacaktır. Amacımız aynı ola-
bilir, fakat yollarımız farklı olduğu için
ve yol üzerinde karşılaştığımız zorluk-
ları birlikte değil de küçük gruplar ha-
linde aşmaya çalıştığımız için çok yıpranacak ve belki farkında olmadan
amacımızın dışına çıkacağız. Bunu
şöyle bir örnekle açıklamak istiyorum.
Mesela siz bir yere gideceksiniz ve bu
yere giden de üç çeşit yol var. Siz bu
yolların hangisinin daha güvenli oldu-
ğunu bilmiyorsunuz. Birinci grup or-
manlık bir yola çıkıyor ve orada bir sü-

rü terslikler ile karşılaşılıyor. Fakat çok az oldukları için bunları aşmaları da çok zor oluyor, sonunda bitkin ve yorgun bir şekilde gidecekleri yere varıyorlar. İkinci ve üçüncü yoldakilerde aynı şekilde karşılarındaki zorlukları aşmakta çaresiz kalıyorlar ve üç grupta gidecekleri yere vardıklarında yaptıkları gruplaşmanın ne kadar yanlış olduğunu anlıyor. Hatta bazıları o kadar ki yoldan tamamen geri dönüyor ve hedeflerine ulaşamıyorlar.

Allah-u Teala'nın bize burada bir tavsiyesi var. Ali İmran suresi 103.ayette şöyle buyuruyor. "Topluca Allah'ın ipine sınıksız yapışın ve parçalanmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayınız."

İşte bizim sürekli yaptığımız hata bu, gruplaşma ve bölünme. Ancak karşıımızdaki o kadar azimli ki tek vücut halinde bize saldırıyor. Çünkü küfür tek millettir.

Ben konuşmamı bir ayeti kerime ile bitirmek istiyorum.

-Ali İmran suresi 104.ayette Allah-u Teala şöyle buyuruyor.

"Sizden hayra çağıran iyiliği emredip kötülüğü men eden bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir."

Biz kurtuluşa ermeye talip olan Genç Öncüleriz. Ayyete geçen ilkelere kendimize misyon edinmiş benden bize bizden topluma yeniden dirilişi sağlamak azmindeyiz.

Bizim misyonumuz toplumda vahye dayalı bir diriliş hareketidir. Bu mücadelede emeği geçmiş ve geçen büyüklerimiz tecrübe-rinden ve ilmi birikimlerinden her zaman istifade etmeyi bir vazife addediyoruz.

Siz büyüklerimizden de maddi ve manevi desteklerinizi bizden esirgememenizi bekliyoruz ki geçmişten geleceğe yeniden bir ihya hareketi sağlamış olalım. Allah hepinizden razı olsun.

Rümeysa GÖKER

BİR ATEŞ ÇUKURUNUN KENARINDA

Günümüzde genç insanlar tam bir ateş çukurunun kenarında durmaktadır; bu başının üzerinde asılı duran yok oluş korkusundan ötürü değildir. Bu durum hastalığın kendisi değil, sadece belirtisidir.

Gençliğin bu duruma gelmesinin asıl nedeni sağlıklı bir hayat nizamı kuramayan, geliştiremeyen ve misyonunu belirleyemeyen gençlerdir.

Biz de Genç Öncüler olarak kendimize misyonumuzu belirledik. Bu misyonun yegane amacı bildiğimiz ve inandığımız İslam yolunda emin adımlarla ilerleme isteğimizdir.

İslam, bir ümmet, evrensel bir toplum içinde biçimlenmedikçe işlevini yerine getiremez. Çünkü insanlık gerçek yaşamda izlerini görmedikçe soyut bir manadan (akideden) bahseden sözleri dinlemez. Pratik yaşamımızda bunun gerçek ölçülerini gençler ve tüm insanlar üzerinde görüyorsunuz.

İslam'ın eski zamanlardaki gibi etkisini günümüzde göremiyoruz. Belki hiçbirimiz görevlerimizi yerine getirmiyoruz.

İslam'ı bir kez daha gençliğe, insanlığa sunma konusunda yüce işlevini yerine getirebilmesi için bu ümmete genç, dinamik öncüler gerekir.

Biz de bu yola çıkarken bu unsuru temel sorun olarak ele aldık. Ve başaracağımıza inanıyoruz. İslam'la yakından uzaktan alakası olmayan, tabiri caizse fosil hale gelmiş düşünceler, tutum ve davranışlar tarafından yok edilmeye çalışılan gençler, nesiller ümmet kavramını yeniden diriltilmeye mecburdur.

Bu diriliş girişimi, İslam'ın gönüllerdeki tahtına yeniden oturtulması olarak görülebilir. Fakat bunun için uzun zamana ihtiyaç vardır. Şartlar ne kadar olumsuz olursa olsun diriliş hareketi başlatılmalıdır. İslami diriliş hareketinin başlatılması mutlaka ama mutlaka atılması gereken ilk adımdır.

Peki İslami Diriliş nasıl başlayacaktır?

Öncelikle bu işe bütün benliğiyle karar vermiş ve bu yola baş koymuş bir öncü topluluk gerekir. Yeryüzünün tümünde sapıklığı bütün şiddetiyle uygulayan cahil egemenliğe son vermeye kararlı bir topluluk. Yeryüzünü kuşatan bu cehaletten uzak durmaya çalışırken öte taraftan belirli bir biçimde onunla yüzleşmek için kendini geliştirmeye çalışan bir topluluk.

Bu adımı atmadan önce sahip olduğumuz yeteneklerimizi kavramamız ve sağlam bir zemin oluşturmamız gerekir.

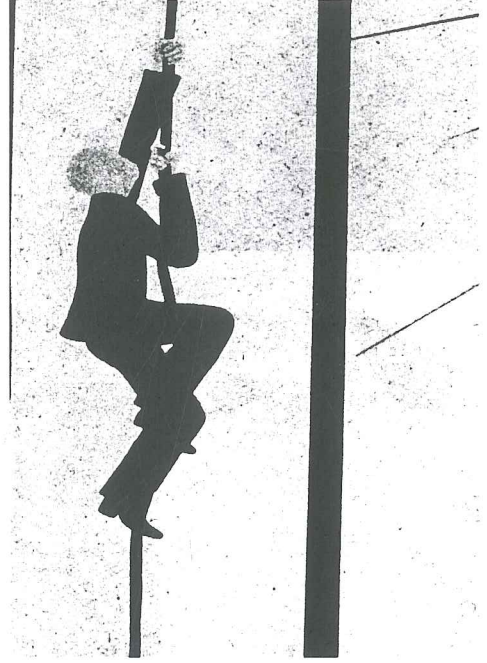
Böylesi bir kararlılıkla bu yola baş koyan biz genç öncülerin üstlendiği bu zorlu görevin tabiatını bilmemiz, görevimizin hakikatini kavramamız, amacımızın asaletini ve çıkacağımız bu uzun yolculuğun başlangıç noktasını saptayabilmemiz için bize kılavuzluk edecek bir rehber gerekir. Yeryüzünün her köşesinde cereyan eden cehalet karşısında tutumunu belirlemesini sağlayan bir rehber.

Biz Genç Öncüler, insanlarla hangi noktalarda birleşecek, hangi noktalarda ayrılacak, cahiliyenin sahip olduğu özellikler neler, İslam'ın diliyle cahiliye ehline nasıl konuşacak, hangi hususlarda tartışacak? Bu insanlarla hangi noktalarda birleşeceğiz gibi soruların cevabını nereden bulacağız? Bütün bu konularda nasıl hareket edeceğini kendisine öğreten bilgiyi hangi kaynaktan sağlayacağız? Elbette ki Kuran-ı Kerim'den. Kuran'ın temel yönelimlerinden, dünya görüşünden. Allah'ın tarihin seyrini kolay bir biçimde değiştireceği kaynaktan.

Tarihimizi ciddiye almamız en önemli hareket noktalarımızdan birisidir. Biz Genç Öncüler olarak İslam ümmetinin Hz. Adem'den bu yana şanlı tarihinin, başarılarının bilincindeyiz. 600 yıl boyunca dünyaya hükmeden Osmanlı Devleti'nin torunları olarak bir gün elbet yine yeniden böylesine görkemli bir güce İslam ümmetinin erişeceğine yürekten inanıyoruz.

Şu aşamada bu gençlik, insanlığa sunabileceği, önünde boyun eğdirebileceği, maddi alanda olağanüstü bir başarıya sahip değildir. Çünkü Batı düşüncesi onu bu alanda zayıf bırakmıştır.

Bu zayıflığın nedeni; cahiliyedir. İşte olağanüstü bozulmanın gerçek yüzü bu.

Cahiliye, Allah'ın hayat için koyduğu ilahi yöntemi bir köşeye atarak, Allah'ın onayı olmayan alanlarda, değerlerde, tutum ve davranışlarda kendine özgü bir dünya görüşü koyma hakkına sahip olma iddiasıyla yapacaklarını yapar.

Genç insanlar bu ve bunun benzeri boşluklardan dolayı özgüvenlerini kaybederler. Saldırgan, tutumsuz, huysuz, laf dinlemez olurlar. Bu boşluk da onları Allah'a isyana götürür; götürüyor.

Biz Genç Öncüler bu bilinçten hareketle hayatımızın her safhasında görevimizi en iyi şekilde yapmayı bir görev bildik.

Allah bizi yolumuzda muvaffak kılsın.

Kalbinizden fikri, dilinizden zikri ömrünüzden şükür eksik etmeyin.

Allah razı olsun.

Allah'a emanet olun.

Bunak SAVAŞ

ÖNCÜ OLMADA ANNE BABANIN ROLÜ

Unutmayın ki; iyi bir insan olmadığım sürece örnek olamam. Örnek ya da öncü olmaya hazırlanıyorum. Bu yüzden önce ailelerimizi yanımızda görmek istiyoruz.

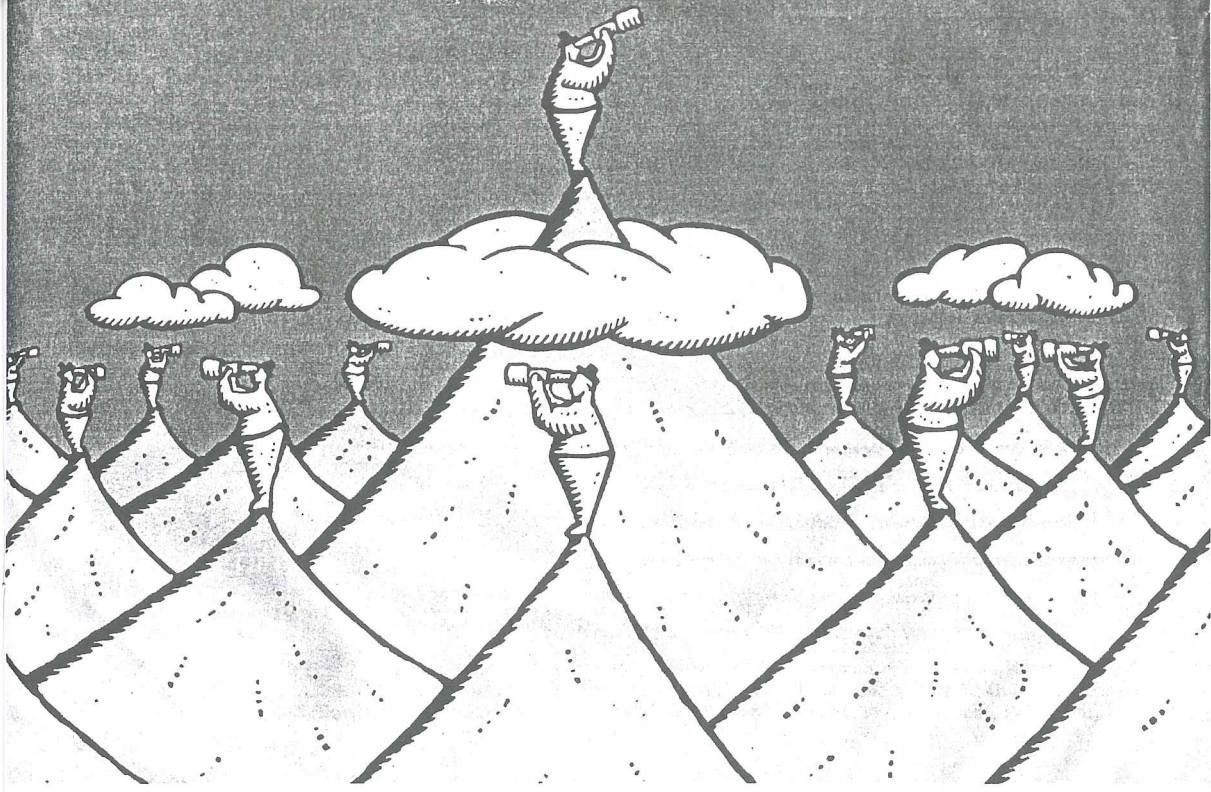

Siz saygıdeğer anne babalarla biz “Genç Öncüler” hazır bir araya gelmişken aramızdaki diyalogu “ niye anlayamıyoruz” u konuşalım istedim.

Bildiğiniz gibi 15-18 yaş dönemi bizler bilinç düzeyinde şu soruların cevabını ararız; “**Ben kimim?**” “**Nereden geldim?**” “**Nereye gidiyorum?**” “**Kim olduğumu ne olduğumu bilmek istiyorum.**”, gibi. Bu soruların cevabını sizin bana 15 yaşıma kadar vermiş olduğunuz davranışlarınızdan, yaşam felsefenizden çıkartacağım.

Ben ya da Ayşe, Fatma... Yani çocuklarımız... Toplumda birey olarak karşınıza çıkıyoruz. Toplum birbirine ihtiyaç bağlarıyla bağlı bir bütündür. Dolayısıyla insanların birbirlerinden beklentileri vardır.

İsterseniz önce sizlerin bizde aradığınız özelliklere değinelim; her şeyden önce iyi birer evlat yetiştirmek istersiniz. Bizlerden topluma yararlı öncü olabilecek nitelikte insanlar olmamızı istersiniz. Saygılı, başarılı, dürüst kişilikte olmamızı arzularsınız. Aslında bizler sizden öğrendiğimizi size vereceğiz. Sizde ne görmüşsek benzerini yaparız. Yani; sizler bizim rehberimizsiniz. Sizde gördüklerimizi kendi hayatımıza geçireceğiz. Öğütlerinizden çok davranışlarınızdan etkilendiğimizi unutmayın. Bizleri eğitirken yaptığınız ufak tefek yanlışları çabuk unutturuz. Ancak bir-

birinize olan saygı ve sevginizin azaldığını görmek bizi yaralar ve bize güven-sizlik duygusu verir. Aslında sizden istediğimiz çok konuşup çok bağırmanızı değil. Yüksek sesle söylenenleri pek duymayız. Yumuşak ve tutarlı sözler bizde daha iyi iz bırakır. “**Ben senin yaşında iken...**” diye başlayan cümleleri hep kulak ardına atmışızdır.

Hiç düşündünüz mü? Bir dediği iki edilmeyen isteklerini anında elde edebilen okulda veya çevresinde “**muhal-lebi çocuğu**”, “**anasının kuzusu**”, “**koca bebek**”, “**süt çocuğu**” gibi lakaplar takılan sorumsuz denilen genç nasıl bu hale gelmiştir. Bunun tek bir cevabı var o da; çocukluğunda anne veya babasının **aşırı sevgisiyle** büyütülmüş, duyguları disipline edilmemiş olmasıdır. Bu genç disiplin eksikliği olduğu için sonuçta sorumsuz biri olarak karşınıza çıkar. Bizler sizlerden elbette

ki bir sevgi bekliyoruz. Ancak bu, aşırı sevgi değil.

Peki nasıl bir sevgi bekliyoruz?

Elbette ki her insan hata yapar ama bizler yaş dönemimiz itibariyle çok daha fazla hatalar yapıyoruz. Çoğunlukla duygularımızla hareket ettiğimiz bir dönemdir. Çoğu şeyi benlik duygularımızı, egomuzu açığa çıkarmak suretiyle, “ben bilirim” diye yaparız. Duygularımız değişkenlik gösterir aslında. Gelgitler yaşarız. Dolayısıyla hatalarımızın sayısı da artar. Fakat yanlış yaparken, yanlışlarımızın başımıza kakılmasını değil de, sorunlarımızı çözmede yardımcı olacak anne babalar görmek istiyoruz yanımızda. Yani **koşulsuz sevgi** ile birlikte duygularımızın eğitiminde, sevgi ile disiplinin dengelenmesini istiyoruz. Bu bize aile içinde güven duygusu verecektir.

Eğer sevgi ortamında sizlerin ilgisi

ile büyümüşsek kişiliğimizi oturturken yine sizleri örnek alacağız. Aslında bu konunun bir örnekle daha açıklayıcı olacağına inanıyorum. Arkadaşımdan dinlediğim bir olayı sizlerle paylaşmak istiyorum. “Bir lise öğrencisi, şaka maksatlı sınıf arkadaşının cep telefonunu alıyor ve saklıyor. Sakladığı yerden telefonun bir başkası tarafından çalındığını görüyor. Bunun üzerine bu kişi inanılmaz derecede bunalıma giriyor. Ne yapsa? Kime söylese? Kendi içinde çözüm üretmiyor. Hatta bir ara; intihar etmeyi, okuldan ayrılmayı veya eve hiç gitmemeyi düşünüyor. Durum babaya aktarılmadan anneye çözülüyor. Babaya söylenmemesinin nedeni de şiddete uğramak; yani korku. Peki babaya söylenmemesi doğru mu? Bence yanlış. Anneye çözümlenmeyebilirdi. Bu nedenle çözümsüzlüğün önünü almak için anne baba olarak sevgi ile yaklaşarak bu güveni biz-

lere vermelisiniz!

Sizlerin bizlerden beklentileriniz olduğu gibi, bizim de sizlerden beklentilerimiz var. Örneğin; yol gösterirken, konuşurken, fikirlerimizin önemli olduğunu bizlere hissettirmelisiniz. Mesela; bir kitabı beraber okuyup tartışsak bana değer verildiğini hissederim. (Kaçımızın evinde anne-baba ve çocuk bir kitap üzerine tartışmıştır?)

Hadislerden; Peygamber efendimiz (sav)’ın gençlerin fikirlerine önem verdiğini, onlar konuşurken yüzünü tam olarak onlara döndüğünü. Onlarla büyük insanlarla konuşur gibi konuşarak, fikirlerine değer verdiğini duygu ve tavırlarında görüyoruz. Yine bir başka örnekte;

Peygamber efendimizin yanında büyüyen Enes (ra) şöyle buyuruyor: “10 yaşımdan 20 yaşıma kadar Rasullah’a hizmet ettim. Bana bir defa yaptığım şeye ‘niçin yaptın?’ Ya da yapmadığım şeye ‘niçin yapmadın?’ demedi. Beni hiç

azarlamadı, hiç dövmedi.” Rasullah bu örnek davranışın aile ortamında sevgi ile disiplinin ön plana çıktığını gösterir. Sevgi ve sorumluluk bilincini örnekleyen bir başka örnekte; Rasulullah (sav) azadlı kölesi Zeyd (as)’i Hz. Ebubekir’i çağırması için görevlendiriyor. Aradan uzun müddet geçmesine rağmen Hz. Ebubekir Rasullah’ın yanına gelmiyor. Rasulullah (sav) merak içinde kendisi gitmeye karar veriyor. Zeyd’in gideceği yol üzerinden giderken, Zeyd (as)’nın arkadaşlarıyla oyuna daldığını görüyor. Bunun üzerine Rasulullah (sav)’ın tutumu Zeyd (as)’ın elinden tutup Hz. Ebubekir’e birlikte gitmek oluyor. Burada; Rasulullah (sav) verdiği sorumluluğu geri almadan ya da azarlarcasına herhangi bir şey söylemeden işin birlikte yapılmasını sağlıyor.

Değınmek istediğım diğer bir konuda Enfal suresi 53. ayette belirtildiğı gibi “Bir kavim kendilerindeki iyi hali değıştirmedikçe Allah da onlara ihsan ettiğı nimetleri değıştirmez. Şüphesiz ki Allah en iyi işiten ve bilendir.” Bireysel değışim olmadan toplumsal değışim mümkün değıildir. Bu yüzden de bireyin temelini oluşturan aile yeniden diriliş hareketinde çok önemlidir. Yani; yanlış davranışlarımızın düzeltilmesi, kendimize olan özgüvenimizin sarsılmaması, hoşgörölü, affedici, içten, baskıcı olmayan tavırlarla bize yaklaşılması öncü olacağımız bu yolda bizim daha emin adımlar atmamızı sağlar. Böylece sizler topluma sağlam karakterli öncü olabilecek nitelikte bir insan daha kazandırmış olursunuz.

GENÇ ÖNCÜLER adına son olarak söyleyebileceklerim:

Hedeflerimiz; sağlıklı düşünebilen, ilkeli, şahsiyetli birer kimlik oluşturmaktır. Kuran’ın ilkelerine uymak ve Rasullah (sav)’ın ahlakını örnek almaktır.

TEMEL MİSYONUMUZ; dürüst, ahlaklı geniş düşünebilen, kişiliğini oturtmuş iyi birer müslüman olmaktır.

Bu oluşum esnasında hedeflediğimiz yolun üzerindeki engelleri aşabilmemiz için ilk önce aileye yani SİZLERE ihtiyaç duymaktayız.

Lütfen, bizlerde görmek istediğiniz ilke ve değerleri sizler anne-baba olarak aile hayatında bizlere örnekleyin. Anne baba rolünü kendi aranızda oluşturduğunuz sevgi ve saygıyla bizlere sevdin. İleriki yaşamımızda kadın ve erkek, anne ve baba olarak, rollerimizi kabullenmemiz ve iyi birer Müslüman olabilmemiz daha çok sizlere bağlı. Sizlerin bizlere olan örnekliliğinize bağlı.

Unutmayın ki; iyi bir insan olmadığım sürece örnek olamam. Örnek ya da öncü olmaya hazırlanıyorum. Bu yüzden önce ailelerimizi yanımızda görmek istiyoruz.

Öncelikle bizlere bu güveni ailede sağlamaya çalışan anne-babalarımıza daha sonra Araştırma ve Kültür Vakfına teşekkür ediyorum.

Yararlanılan eserler:

Çocuğumuzu Güzel Eğitelim, Bakiye MARANGOZ

Baba Gibi Yar Olmaz, Dr. Fitzhugh DODSON

Batıl KAHRAMAN

TÜRKİYE'DE BİR "GENÇ ÖNCÜ" OLMAK

Bu konuyu değerlendirmek için önce, niçin öncü olmamız gerektiğini anlamamız gerekir.

Günümüzde, özellikle lise çağında-ki gençlerin çeşitli nedenlerden dolayı manevi boşluklar içinde olduklarını görebiliyoruz. Ancak, her ne kadar çeşitli nedenler desek de, asıl nedenin ne olduğu ortada; iman zayıflığı.

Bilindiği gibi, bu zayıflığın ortaya çıkmasındaki nedenlerden biri de, bugün Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi eğitimi de dini olandan uzaklaştırmak. Daha doğrusu asıl eğitim yolu ve tek kitap olan "Kuran-ı Kerim'den uzaklaştırmak.

Ve maalesef bunların yaşandığı bir ülkede; elbette biz, Müslüman gençler olarak sessiz kalamazdık. Çünkü, bunları yapanlar yalnızca Allah'ın vahyine karşı çıkanlar değil, aynı zamanda (farkında olmadan) bunlara alet olan kardeşlerimizdir.

Peki duyarlı bir insan farkında olmadan bu kötülöklere nasıl alet olabilir, en azından göz yumabilir?

Bu aslında bizim yıllardan beri üze-

rinde düşündüğümüz konularla bağlantılı olarak bugün karşımıza çıkıyor.

Bugün Türkiye'de herkesin bildiği ve kendisinin de kabul ettiği gibi "ateist" bir yazar olan Aziz Nesin'in yazdıklarından çok, başka yönleri ön planda tutuluyor. Aslında bu durum bizim açımızdan pek zararlı gibi görünmüyor. Ancak işin aslı, kendisi bu dünyadan ayrılmasına rağmen hala onun görüşleri hakkında konuşan insanların bahsettikleri; kendisinin zamanında Kuran-ı Kerim'i çok iyi bildiği hatta "hafız" olduğu türden söylen-tiler.

Ben böyle bir şeyin gerçekliğine inanmıyorum. Ancak öyle bile olsa Allah'a açıkça küfreden bir insan, niçin daha önce sanki kötü bir yoldaymış da sonradan doğru yolu bulmuş gibi anlatılıyor? Burada vurgulanmak istenen; aslında onun ve onun gibilerin bizim dinimizi ve Yüce Allah'ı bizden daha iyi bildiklerini sanmalarıdır. Az önce bahsetmiş olduğum gibi, bazı kardeşlerimizde bu konuda onlara alet oluyor. Onların, sanki bizim dinimizi bizden daha iyi bildikleri gibi bir düşünceye

kapılıyor ve ister istemez onlardan etkileniyorlar.

Bugün okullarda, özellikle liselerde de aynı durum söz konusu. Allah'ın vahyinden bihaber eyyamcı, günübirlilik yaşayan gençlik, kendisini öyle bir anlatıyor ki, onları dinleyenler, onlar hakkında; ne kadar bilgililer ve çok okuyorlar gibi düşüncelerle onların tuzağına düşüyorlar.

Ama bilmedikleri bir şeyler var. Evet! Belki bundan önceki dönemlerde, "şerri savunular" daha geriden geldikleri ve var olmayan düşünceleri savundukları için kendilerince çok okuyup bilgileniyorlardı. Ancak bugün için bu geçerli değil. Bugün, onlar daha kolay bir yol seçerek, kendilerine "okumuş , çok bilmiş" havası veriyorlar. Söylediğim gibi, sadece öyle bir hava veriyorlar, aslına inildiğinde ise, zaten sapıkça olan düşüncelerini savunamadıkları ortaya çıkıyor.

Buna rağmen, sorumluluk duygusundan uzak olan bazı kardeşlerimizi etkileyebildiklerini görebiliriz.

Onların, diğer insanları etkilemedeki izledikleri yollar da çok önemli; ve bunlardan bir tanesi de birlik olmalarıdır. Evet, maalesef onlar, birlik içinde ve yaptıkları her işte kendi kurallarını koyabiliyorlar. Öte yandan bizler ise; bırakın, birlik içinde olmayı aksine birbirimizle çekişebiliyoruz. Ama hepimizin bildiği

gibi "birlikten kuvvet doğar" ve bizim de bu kuvveti sağlayabilmemiz için, elbette tek vücut olup saflarımızı sık tutmamız gerekiyor.

Peki böyle entrikaların yaşandığı bir ülkede genç bir Müslüman ne yapmalı? Bunun cevabını Yüce Allah , Kur'an-ı Kerim'de Enfal suresinin 73. ayetinde şöyle buyurmuştur:

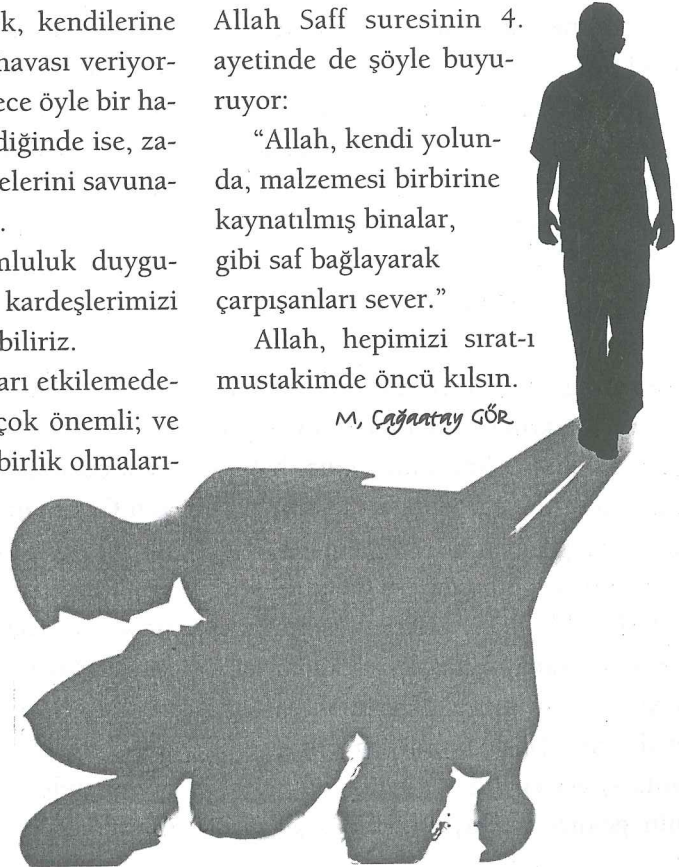
"İnkâr edenler birbirlerinin velisidirler. Eğer bunu yapmazsanız (Allah'ın bu emirleri tersine, müminleri bırakıp onları dost tutarsanız) yeryüzünde fitne ve büyük bir kargaşa olur".

Ve bizde böyle bir kargaşaya yol açmamak için yine Allah'ın kelamını kendimize rehber edinmeliyiz. Yüce Allah Saff suresinin 4. ayetinde de şöyle buyuruyor:

"Allah, kendi yolunda, malzemesi birbirine kaynatılmış binalar, gibi saf bağlayarak çarpışanları sever."

Allah, hepimizi sırat-ı mustakimde öncü kılsın.

M, Çağatay GÖR

ÖNCESİ, BURSA'SI SONRASI

Haziran ayının sonuna doğru **Genç Öncülerle** Uludağ'daydık. Başından itibaren maceralarla dolu bir gezi oldu. İlk birkaç günü yabancılık çekme, alışamama gibi nedenlerle sıkıcı, sonraki günler iyi, sonuna doğru ise gerçekten mükemmel denebilecek bir atmosfer hakimdi geziye.

Aslında gezinin başından itibaren sakarlıklar, karışıklıklar, yanlış anlamalar peşimizdeydi. İyi ki öyle olmuş. Yoksa bugün ne anlatacaktık?

Sekreterler

Ailelere geziyi haber vermeye başladığımız günlerin en komik tarafını aradığımız kişinin adını unutmamız, hat almayı unutup bürodakilere tekrar tekrar gezi programını anlattıktan sonra durumu fark etmemiz ve tabiki ve sekreterler aldı. Sekreterlerle konuşmanın en sıkıcı yanı kasılmak. - o kadar edebiyatta oku sonra "kasılmak", "kasılmak" de olacak iş mi- Bu sekreterlik anlayışıyla en fazla Türk bürokrasisinin geldiği noktaya gelinir. Kaç defa

aradık, her defasında aynı sorgudan geçirilmez ki insan. Bizim insanımızın temel zafıdır, kendi gibi olamamak. O yüzden eskiden mahalle bakkalları berberlerden daha çok sevilirmiş. Çünkü beraberler bakkallardan daha çok cümle kuran, aynı anda birçok role bürünürlermiş. Berber tanıdığı olan alınmasın ben milletin yalancısıyım. Berberler alınmasın diye bir şey daha söylemeliydim... tamam "hem istisnalar da kaideyi bozmadır". Maalesef doğal olamamak gibi bir sorunumuz var. Şunu da söyleyebilirim hala velilerden çok sekreterleri tanıyorum.

Olmazsa Olmaz Tipler

Yola çıkacağımız günün sabahı erkenden **Genç Öncüler** buluşma noktalarına gelmeye başladı. Valizler, bavullar, son tembihler, çok ilgili veliler, alakasızlar, yeni tipler, ilginç tipler, uykular, otobüsün arkasını kapmaya çalışanlar herkes erkenden gelmişti. Haa... bir de, bu tür gezilerin olmazsa olmaz tipleri: Son dakikada yetişenler, doğuştan şanslılar ya da.

Otobüslerle koyulduk yola.

Biraz kestirelim...

- Rahatsız etmeyin aslanım sabahın köründe kalktık, hazırlıklar da gece geç vakitte bitti zaten. Dinleyen mi var?

Ama Allah'tan millet birbirini iyi tanımıyor. Espriler yapılmadan önce bir düşünülüyor, uygun zaman ve zemin aranıyor. Onca yol nasıl geçecek, uyumaz da şimdi, diye düşünölmeye başlandığında...

Bu noktada bir abi ne yapar? İşte ağabeyler için en zor an budur: Geziye katılanları kaynaştırmak. Olmadık taklalar atmak hiçbir işe yaramaz. Doğal olacaksınız, ama kesinlikle bir yeri kaynatacaksan okulda, yolda gürültü çıkartacaksınız. Ağabeyler bazen ilgilenedikleri insanlara “onların iyiliği için” bir nesne gözüyle bakar ve ortamı bir tiyatro sahnesine benzetir. Bu noktada herkese bir rol düşer. Eee... Tabi bize de Hicok gibi oyuncu yönetmenlik. Fazla alıngan olmayan birine makaraya alınan çocuk, başka birine süt oğlan bir başkasına da emir eri rolü-

**Rahatsız
etmeyin aslanım sabahın
köründe kalktık,
Hazırlıklar da gece geç
vakitte bitti zaten.
Dinleyen mi var?
Espriler yapılmadan
önce bir düşünülüyor,
uygun zaman ve zemin
aranıyor.**

nü vereceksin. İlk akla gelen budur. Şaban rolü mü? Kişilik sahibi bir insana, kendini ciddiye alacaksın ilkesiyle yola çıkana yakışmaz. Neyse her şeyi tadında bırakmalı. Geyik, makara kureka her şey tadında güzel.

Nihayet Oteldeyiz.

O da ne? Büyük sürpriz. Daha önce gelenler neyle karşılaşacaklarını biliyorlardı tabi. Odalara yerleşilince anlaşıldı

ki bütün televizyonların kabloları toplanmış, ne yani bir hafta tv izlemeyecek miyiz yani? Öyle oldu. Bir şekilde kablo bulanlar, şarj cihazından kablo yapanlar, anten yapanlar, teknik donanımı yüksek becerikli tam teçhizatlılar dışında bir hafta boyunca arkadaşlarla tv izlemeyerek sanal bir hayatın içinde hapis olmaktan kurtulduk.

Bir başka sürpriz oda arkadaşlığı konusunda. Herkes tanıdığıyla kalmak istiyor. İzin verir miyiz? Vermedik. Amacımız gayet kutsal. Yeni arkadaşlıklar, kaynaşma vs... Bizim elemanlar buna da çözüm buldu anında. Üç kişilik odada beş kişi, yedi kişi kalarak. İnsan sormadan edemiyor. Üç kişilik odada biz beş kişiyi kaldırsaydık ne olurdu diye? Neyse siz seneye görürsünüz.

Ertesi günlere "tabu"lu günler diye-

Allame-i Cihan

eee... şey... neydi!

Rüya Takım

biliriz. Hadi anlat bakalım benzeri bir oyunun sabahlara kadar bizi kuşatmasına izin verdik. Havuz, maçlar, sonra yeni maçlar ve yine havuz...

Ciddi meselelerle de uğraştık. “Ne olacak bu memleketin hali” konulu konferansa katılım hayli fazlaydı. Bütün arkadaşları odalardan, lobiden, saklambaç oynar gibi yakalayıp tıktığımız salon tıka basa doluydu. Abartıyorum, herkes bütün programlara gayet katılımcıydı. Bir de AB tartışması vardı. Haberiniz olsun, babalar AB’ye girmek için uğraşadursun çocuklar ciddi değer yargılarıyla eleştiriler getiriyor.

Dönüşte hayli eğlenceli olmuş. Dönüş yolculuğuna ben katılamadım. Ayrılırken doğrusu, geziyi neden daha uzun planlamadık diye düşünüyorduk. Neyse kazasız belatsız geçti ya günler.

Genç Öncülerle Uludağ’daydık. Birbirini hiç tanımayan, yeni tanışan onca insan bir araya geldi. kavgasız, kazasız belasız ayrıldı.. Gerçekten kaliteli, samimi, siyasi ve ideolojik bilinçleri yüksek manevi değerleri hassas arkadaşlarlaydık. Unutulmamacak yıllarca anlatılacak hatıralarımız oldu.

Bundan sonra görelim Allah neyler,
neylerse güzel eyler...

Zafer ÖZDEMİR

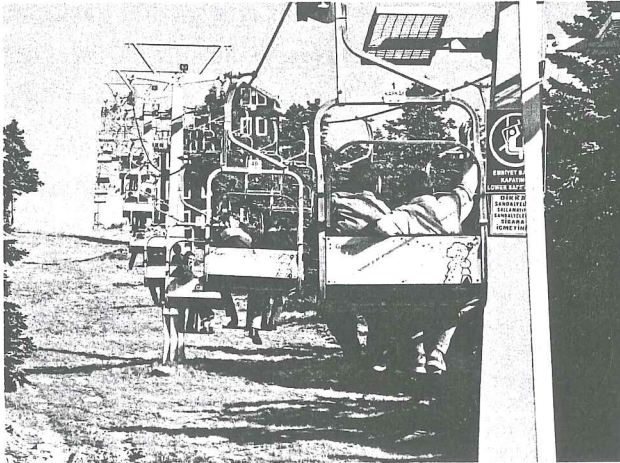
GENÇ ÖNCÜLERİN KAYNAŞMASI

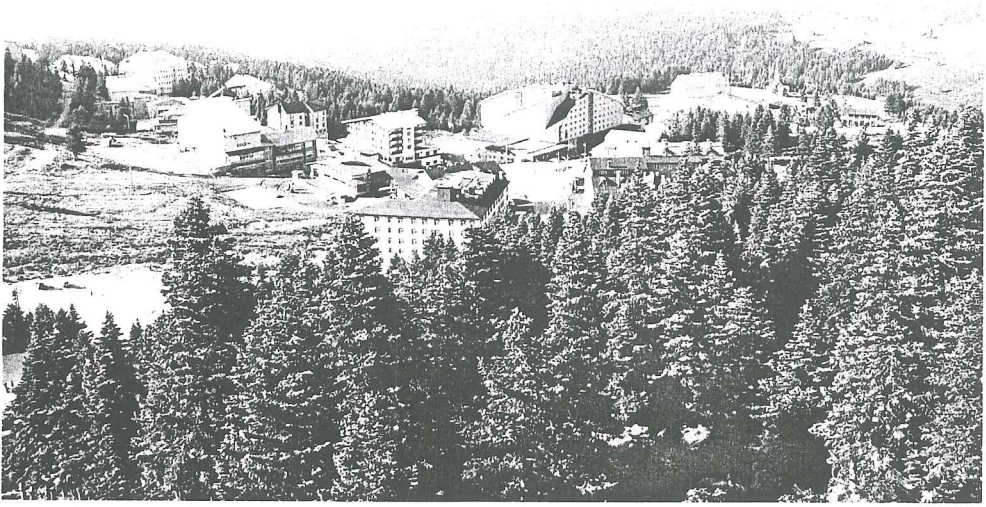

Temiz hava,yemyeşil ağaçlar,mavi gökyüzü.Bu kavramlar insanını için ferahlatan ve ufkunu açan kavramlardır.Bu kavramları insan sadece hayaledince rahatlıyorsa düşünün bir kere bunlarla karşı karşıya kalmayı.İşte BURSA/ULUDAĞ böyle güzelliklerin olduğu bir mekan.Her şey tabii,gökyüzü yakın ve havaya baktığında elini uzatsan yıldızları tutacaksın sanki.Böyle muhteşem bir ortamda kurulan dostluklar,arkadaşlıklar,yaşana anılar ve unutulmaz günler.Evet bu dediğimiz şeylerin hepsi 5 günde ortaya çıkan şeyler.Şimdi dersiniz siz 5 günde insan nasıl dost bulur

diye.Ama mekan o kadar sıcak ,yaşanan şeyler o kadar gerçekçi ki insan farkına varmadan herşey oluyor.Bir bakmışsın ki insanlarla kaynaşmışsın.Sen kendini ne kadar şartlasan ben arkadaş falan bulamam diye ama ister istemez buluyorsun.Gerçekten de kısa bir zaman diliminde arkadaş bulmak çok zor hele ki günümüz insanlarıyla.Etrafına bir bakıyorsun çok yabancı simalar.Belki daha önce hiç görmediğin kişiler.İlk önce yadırgıyorsun nasıl kaynaşacağım kendime nasıl dost bulacağım diye.Ama sonradan anlıyorsun ki hiç biri senin düşündüğün gibi değil.Hepsi candan ve içten.Çünkü hepsi

birer genç öncü ya da genç öncü adayı.Tamam insanlar sıcak ve içten olabilir.Peki ya bu ortamı hazırlamak kimlere düşüyor.Tabi ki çok değer verdiğimiz büyüklerimize.Neredeyse hepimizle teker teker ilgileniyorlar.Bir sorunumuz olunca hemen çare düşünüyorlar.Bunun yanında sosyal etkinlikler ve kültü-

rel faaliyetlerle bize verilen bilgiler.Ya bu bilgilerin yanında yapılan etkinlikler.Günümüz konularından yapılan münazaralar,öğrendiğimiz bilgileri değerlendirmek için yapılan yarışmalar,voleybol,basketbol,yüzme gibi spor etkinlikleri.Dağ yürüyüşleri,teleferikle dağın zirvesine çıkmak ya da topluca oynanan zeka oyunları.İnsana mutluluk ve huzur veren konuşmalar.Hepsi muhteşem.Peki ya bizim sergilediğimiz örnek davranışlara ne demeli.Misyonumuz neyse onu en iyi şekilde korumak için yapılan davranışlar.Yemeklerin açık büfe olmasına karşılık hiçbir şeyin ziyan olmaması.Peki bizim sergilediğimiz davranışların bu şekilde olmasını bize kim kazandırıyor?Yine çok değer verdiğimiz büyüklerimiz.Bizim eğitilmemiz

için ellerinden gelenleri yapıyorlar.Bize önem veriyorlar ve sevgi gösteriyorlar.Zaten böyle olunca sende ister

istememez bağlanıyorsun.Ayrılmak istemiyorsun.Ama sonuçta ayrılmak zorundayız.5 günün sonunda herkesin yüzünde anlamlı bir mutluluk ve biraz da hüznün var.Kimse ayrılmak istemiyor.Herkes çok memnun.Ama biz biliyoruz ki her şeyi tadında bırakmak gerekiyor.Valizler alınıyor,otobüslere biniliyor ve geri dönüş yolculuğu başlıyor.Şimdi bu yaşananları analiz etmek gerekirse BURSA/ULUDAĞ hem koca bir yılın yorgunluğunu atmak için iyi bir tatil hem de eğitim

görmek,bilgilerimizi çoğaltmak için en uygun yer.Biz genç öncüler ve genç öncü adayları olarak önce Rabbimize sonra AKV'ye daha sonra da başımızdaki büyüklerimize çok teşekkür ediyoruz.

SENEYE YENİ SİMALAR GÖRMEK DİLEĞİYLE!!!!!!!

Elif YAMAN

DÖRT BURSA HOŞAFI

Geçtiğimiz yaz aylarında AKV (Araştırma ve Kültür Vakfı) tarafından düzenlenen Bursa tatilinde tüm yeni ve eski arkadaşlarla çok güzel vakit geçirdik. Size, ortamı ve Bursa'yı tek kelimeyle ifade edeyim: 'Muhteşem!'

Güzel Bursa'nın en güzel yeri olan Uludağ'daydık. Şimdi hemen: 'Yazın Uludağ'da ne işiniz var?' diyeceksiniz. Ama Uludağ yaz aylarında kışın olduğundan daha güzel! Her taraf ormanlıktı ve dağ havası insanı kendine hayran bırakıyordu.

Bütün bu doğa güzellikleri bir yana, Bursa'da

çok güzel arkadaşlıklar edindik. İstanbul ve çevre illerdeki tüm genç öncüler ve genç öncü adaylarıyla tanıştık. Bir iki günlük aradan sonra kaynaşmaya başladık. Öyle ki, sanki herkes birbirlerini yıllardır tanıyormuş gibiydi. Daha sonra söylediklerine göre, bazı arkadaşlar gelmeye isteksizlermiş. Çünkü oradaki kimseyi tanımıyorlarmış. Ama ortam sayesinde herkes kafasına göre arkadaşlar edindi.

Burada hemen size komik bir olayı anlatmak istiyorum. Daha otele yeni gelmiştik ve odaları paylaşıyorduk ki bir arkadaşımız daha bavullarını yer-

leştirmeden otelin havuzuna

koştı. Tam havuza giderken yolda havlularıyla yarı yolda yakalandı.

Çok komik bir manzaraydı. Daha odalarına yerleşemeyenler vardı ve arkadaşımız çoktan

otelin keyfini çıkarmaya başlamıştı. Şu şansa bakın ki bu havuz meraklısı arka-

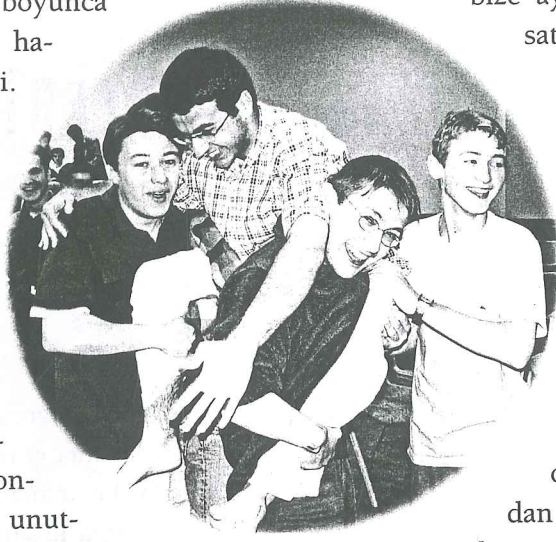

daşımız tüm tatil boyunca yalnızca bir kez havuza girebildi. Çünkü gözleri ağrımaya başladı. Sanırım bu aceleciliği ona bir ders oldu.

Bu ilk tanışma günlerinden sonra artık gece operasyonları başladı. Hiç unutmam, bir gece yarısı üç arkadaşın kaldığı bir odanın kapısını çalarak onları sabah namazına kaldırdık. Hiç bir şey anlamadılar. Çünkü bir ağabeyimizden de yardım almıştık. Odalarındaki saati de bir arkadaşımız ileri almıştı. Hatta numarayı o kadar ilerlettik ki arkadaşlar namaz için abdest bile almaya başladılar. Bu espriyi hatırladıkça hala gülmekten gözlerimizden yaşlar geliyor.

Başka bir olay ise **“TV operasyonları”** otelin tüm odalarında bir tv vardı. Fakat biz gelmeden önce bütün antenler toplanmıştı. O sırada milli maçlar oynanıyordu. Acilen bir anten bulmalıydık. Çatal, kaşık türlü yollar denedik ama olmadı. Bazı arkadaşlar sağ olsunlar bir anten yürütmeyi başardılar. Ama bunca zahmet boşa gitti. Çünkü maçı büyük bir salonda dev ekranda izlemek için her şey hazırlanmıştı.

Otelin lobisinin büyük bir bölümü

bize ayrılmıştı. Burada satranç ve dama takımları, çeşitli mantık, zeka ve kelime oyunları vardı. Grubun geneli burada otururdu. Herkes gece yarısına kadar oyunların başından kalkmazdı. Hatta bazı arkadaşlar gizlice

oyunları odalarına götürüp oynamaya devam ederlerdi. Bu fikir benim ve oda arkadaşlarımla aklıma yattı. Gezinin son gecesinin tadını iyice çıkarmak için bir kelime oyununu hacıladık. Ve başka bir odadaki arkadaşlarla oynamaya başladık. Ertesi sabah basket turnuvasının finali ve hepimiz bu maçı gece hiç uymadan da yapabileceğimizde hemfikirdik. Böylece üç-dört saat boyunca oynamaya devam ettik. Ancak yavaş yavaş hepimizi önce esnemeler sonra uyku bastı. Sonunda herkes uykuya yenik düştü ve hiç birimiz maça gidemedik. O gece toplam iki saat uyuyabildik.

Sonuçta bu gezi, tüm beklentilerimizin ötesindeydi. Yeni arkadaşlar ve yeni ortamlarla tanıştık. Hayatımıza yön verecek birçok ders aldık. Bir sonraki Bursa gezisini dört gözle bekliyoruz.

Aydın AKKURT

İMAM HATİPLER ÜZERİNE

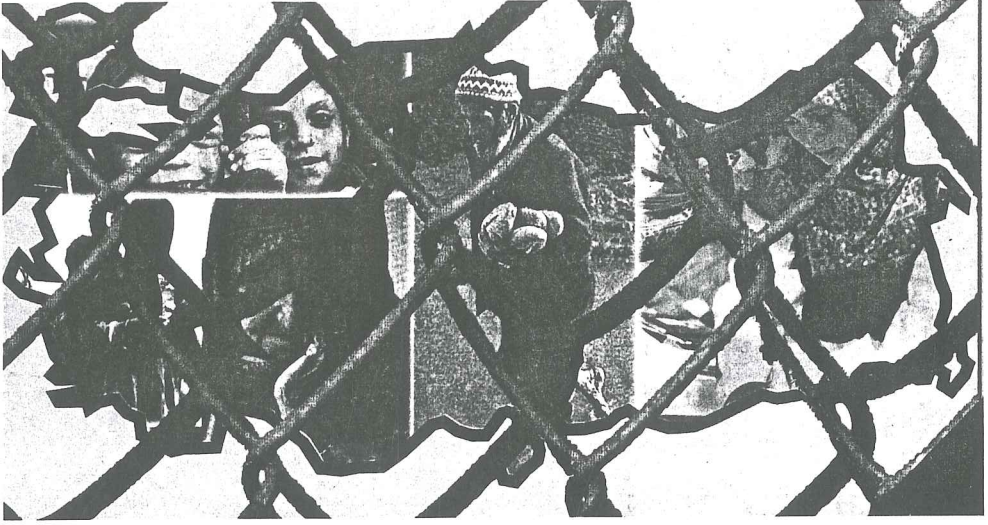
Fansanların kalbinden iman şurunun sarsıldığı günlerde, nefsanî arınmanın zedelendiği günlerde, toplumu tabir-i caizse çelik konstrüksiyonlarla desteklemek amacıyla kurulan imam hatipler zamanla bir ağacın budanması gibi budanmıştır. Ama bu vaziyet imam hatiplerin günümüze daha güçlü gelmesine ortam hazırlamıştır.

Bu okulların gayesi insanlara müspet ve dini ilimler aktarmaktır. Dini ilimler olarak; Kuran-ı Kerim, tefsir, siyer, hadis, İslam tarihi ve fıkıh ilimleri ile donatılmaktadır. Bundan dolayıdır ki bu bilgiler insanın nerede, nasıl davranacağını, kimleri sevip kimleri

sevmeyeceğini, çevresindeki insanların düşünce yapısına göre nasıl muhabbet kuracağını, bir manada; bu dünya hayatının en ücra köşelerinden, en gündelik hayata kadar her noktasında davranış biçimlerini belirler. Bu yapıyı oluştururken ezberci değil kaynaklarıyla bina eder ve sonuçta şahsın karakter yapısında şuurlu bir ahlak modeli görmüş oluruz. Eğitimin en önemli aşaması da bu değil midir? İmam hatiplerde müspet ilimler olarak; fen ilimleri ve sözel ilimler öğretilmektedir. Bundan maksat; mimaride, sanatta, edebiyatta, astronomide, tarihte, mühendislikte ve teknolojiye gelişmek yani 3. dünya ülkesi değil de, medeniyet vafını almış bir ülke oluşturmaktır. Bu eğitim ve öğretim verilirken hedef çağ kapatıp çağ açan fatihlerdir.

İmam hatip liseli öğrencilerin bütün gayretlerine rağmen puanları eksiltip üniversitelere girmeleri engellenmektedir. Bunun sebebi Müslümanların öğrenmeleri ve pratiğe geçirmeleri gereken Kuran-ı Kerim'in öğretilmesidir. Buna karşı olan seçkinci, küçük bir topluluk ise müslümanların bu derece

gelişmelerini istemiyorlar. Çünkü karşılarındakiler inkarcı, zalim, vicdansız değil ve kendi yaptıklarına ortak olmuştuk. Akıllı, vicdanlı, irfan ve iz'an sahibi, feraset ve sezgi sahibi, ibret alan ve hazırlıklı olan, tekniği insanlığın selamet ve saadeti için kullanan bir gençliğin yetişmesinden korkuyorlar ve ellerinden geleni ardlarını koymuyorlar. **Bir zamanlar bu ülkede dindar ailelere kızlarını okutmaları için "gericiyobaz" diyorlardı. Şimdi bu aileler kızlarını en iyi okullarda okutmak istiyorlar, bu sefer de "irticacı" diyerek "kendi putlarını yiyorlar".** Başörtülü safvet-i ihlas sahibi kız kardeşlerimizin, İslam'ın emirlerinden olan başörtü takmayı pratiğe geçirerek imam hatip ve diğer okullarda okumalarını engelliyorlar.

Belki bu kendi gibi inanmayanlara yaşama hakkı tanımayan seçkin azınlık topluluk büyük bir güç sahibi ya da dünyayı hakimiyet altına almış gizli bir imparatorluk olabilir. Ama unutmama-

mak gerekir ki; Napolyon Bonapart da büyük bir imparatorluk kurmuştu, sonunda tarihten silindi. Hitler de ikinci dünya savaşında Avrupa'da bir Nazi İmparatorluğu kurmuştu, o da lanetle anılıyor. Roma İmparatorluğunun yıkılacağı akıllara gelir miydi? Ama o da büyük bir çöküş yaşadı. Büyük İskender'in imparatorluğu ne kadar büyük ve engindi, o da aynı sona müstehak oldu. Zalim ve kan dökücü Cengiz'in devleti de battı. Mısır'daki firavunlar devleti, 30 kadar sülalenin tahakküm ve idaresinden sonra battı.

Zaten her firavunun bir Musa'sı, her Musa'nın bir asa'sı vardır. Maharet asa ile kızıldenizi yaracak iman ortaya koymak ve inanan insanları firavun ve askerlerinin elinden kurtarmaktır. Onlar kendi kurdukları tuzağa yakalana-caktır. Her kemalin bir zevali olurmuş. Kur'anı Kerim'de "gevsemeyin, üzülmeyin, inanıyorsanız en üstün sizlersiniz" buyurulmaktadır.

Muhammed DOĞAN

BİLGE KRAL

ALİYA İZZETBEGOVIÇ

Yüzyılımızın yetiştirdiği
ender düşünce ve eylem
adamı Aliya İzzetbegović
modern batı uygarlığının
tam ortasında Bosna
halkını bir araya getirip
bağımsızlık ruhu aşıladı.

Ali İzzetbegović ya da halkının deyişiyle “Aliya”. Bosna savaşı yıllarında Avrupa’nın ortasında Batılılara karşı halkının önünde savaştı. **Bosnalı öncülere** öncülük etti. Tarık b. Ziyad Malcom X gibi o da öncülerin öncüsü. Hayatlarıyla biz öncülere güzel bir örneklik gösterdikleri için onları bir anlamda hatırlıyor ve daha iyi tanımaya çalışıyoruz.

Bosna, Osmanlı’nın dört yüz yılı aşkın bir süre adaletli yönetiminde kaldıktan sonra asırlarca korunan kilise, havra ve diğer ibadethaneler ve tarihi mekanlarının birçoğunu iki yıl gibi kısa bir sürede Bosna savaşında kaybetti. Yirminci yüzyılın sonlarına doğru Bosna’da müslüman halkı tarihten silmek için her türlü yola başvuruldu. İnsanlar tam bir kıyımdan geçirildi. Osmanlı’dan müslümanlardan kalan ne kadar tarihi yapı varsa ev, köprü çeşme her şey yakıldı, yıkıldı.

Aliya İzzetbegović, gençlik yıllarından itibaren aktif bir hayatın içinde olmayı tercih etti. Konferanslar vererek, yazılar yazarak, anlatarak, tartışa-

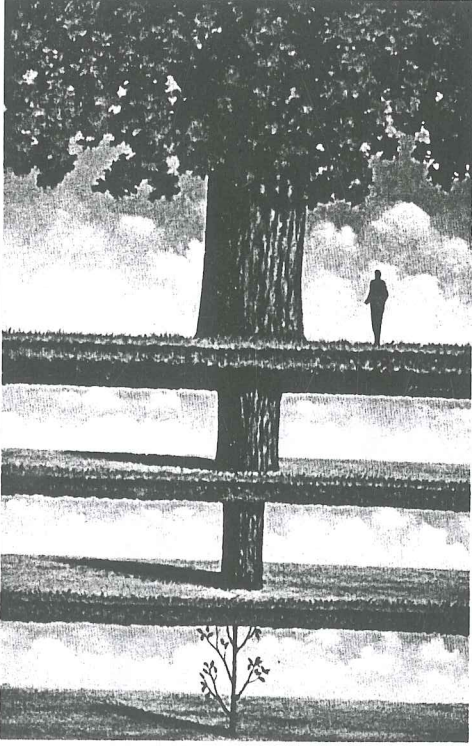
arak totaliter Yugoslav rejimine karşı mücadele etti. Avrupa'nın merkezinde Batı'ya karşı düşünce ve davranışlarıyla müslümanlara öncülük etti.

Devlet başkanı olduğunda tam bir halk kahramanı olmuştu. Bosna halkı onu "Aliya Aliya" sesleriyle karşılıyordu. Aydınlar ona "Bilge Kral" diyor. İnsanlar bilge ve eylem adamı olmaktan genelde birine eğilimlidirler. Aliya İzzetbegoviç her ikisini birleştirdiği için bilge kral adı gönüllere yerleşti. Yüzyılımızın yetiştirdiği ender düşünce ve eylem adamı Aliya İzzetbegoviç modern batı uygarlığının tam ortasında Bosna halkını bir araya getirip bağımsızlık ruhu aşıladı.

Bosna savaşı bir halkı ortadan kaldırmaya yönelik bir müdahaleydi. Aliya İzzetbegoviç halkıyla birlikte Avrupalıların gözleri önündeki bu vahşete benzer bir vahşetle karşı koymayarak katliamlar yapmayarak hiçbir dini ve tarihi eseri tahrip etmeyerek en güzel bir tarzla direndi. Bosna halkının bu ilkeli tutumu sayesinde Bosna halkı bağımsızlığına kavuşurken daha on yıl önce bütün dünya müslümanların terör ve şiddetten ne kadar uzak olduğunu gösteriyordu. Şüphesiz bunda Aliya'nın payı çok büyük.

YEŞEREN UMUTLAR

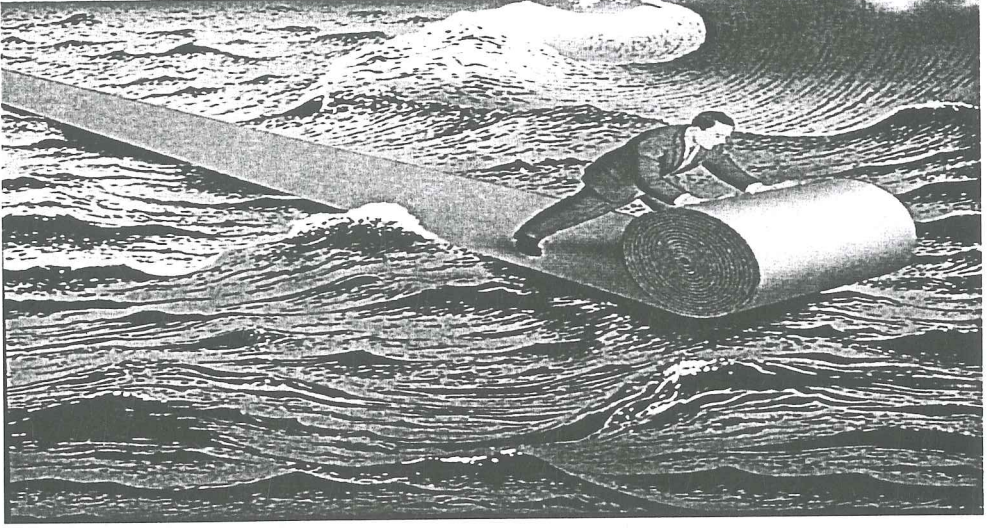
İnsan... insan... insan... Yaşam, sevgi ve heyecan. Bunca güzellik varken yetmedi mi akan kan?

İnsan... insan... insan... Yaşam, sevgi ve heyecan

Bunca güzellik varken yetmedi mi akan kan?

Yeryüzünün en şerefli mahlukatları diye adlandırılan biz insanlar zaman zaman aramızda çıkan problemleri şanımıza yakışır medeni ve asil bir şekilde neticelendirmek varken genelde şiddeti tercih etmişizdir. Bu ağır tercihten sadece kendimiz değil tüm mahlukat ve bu mahlukata bağrını açmış olan dünyamızda nasibini almıştır.

Asırlardan beri şahsiyetlerini kaybetmiş insan kitleleri sırf haset, hırs, kin ve menfaat gibi hayvânî ihtiraslara kendilerini kapturarak nice savunmasız insanları katletmiş bir o kadarını da süründürmüştür. Tüm bu olanlara sessiz kalan ve kendilerini iyi insan kitlelerinden sayanlar ise zulüm karşısında susarak hayvânî duygular taşıyan canavarlara gereken en büyük yardımı yapmış ve kendi hüsrânları içinde gereken en büyük davetiyeyi de bizzat kendi elleriyle hazırlamıştır. Farklı zamanlarda yaşanan aynı zulümler benliğini günümüze kadar ulaştırmış hatta daha da çirkin bir durum almıştır. Sevgi, saygı şefkat ve

merhamet günden güne özelliğini kaybederek yerini kin ve nefrete terk etmiştir. Henüz filiz durumunda bulunan ve istikbalimiz olan nesillerimize, kendilerini çok yükseklerde gören aşığılıklar tarafından çeşitli yollarla her fırsatta şiddet aşılanmıştır. Örneğin; zamanın en etkili iletişim aracı olan Televizyon'daki bırak filmleri çizgifilmlerde dahi bağışlama yerine oç alma sistemini minicik nesillere öğreterek onları merhamet duygularından soyutlamayı hedef almış ve büyük bir oran da da başarılı olmuştur. Tüm bu olanların ana sebebi cehaletten geçmiştir. Belki de uzay çağında bu cehâlet terimi bir an garip gibi gelebilir ancak, cehalet demek bilmemek değil bilakis bildiğini

çarpıtmak veya uygulamamaktır. Bunun nedeni ise ahlakın en alt düzeylere düşmesi, yetkililerin ahlakı çöktürten bir çok kuruluşa göz yummasından dolayıdır.

Buradan tüm uluslarası şunu sormak istiyorum: Bir asır önce bu dünyada kimler vardı, ve şimdi neredeler? Cevabı çok açık değil mi? Ya bir asır sonra bu dünyada hangimiz kalacağız? Cevap belki ürkütücü ama yine çok açık. O halde ben diyorum ki gelin Allah'ın bize verdiği bu canı en iyi şekilde insanlara hizmet ederek ve namluların ağzına çiçekleri doldurarak etrafımıza sevgiler saçalım. Bir de bizim hizmetimize sunulan bu güzel dünyamıza hakettiği değeri verelim.

salih KORKUT

"O" NE DÜŞÜNÜYOR ACABA?

Kişiler arası iletişim eksikliği herkesin konuşmaya olan talebinden kaynaklanıyor diye düşünüyorum. Kimse dinlemekten yana gönüllü değil. Herkes kendini haklı göstermek için mücadele ediyor. Kimse karşısındakini anlamak için gönüllü değil. Bir gönül birliğine ihtiyacımız var. Dinleyici olmaya, empatiyi hayat felsefesi haline getiren bir nesil oluşturmaya çaba gösterecek gönüllü bireylere ihtiyacımız var. Gencin ebeveynle olan sorunlarında kendini anne babanın yerine koyup onlar gibi düşünmeye çalışsan, ve onların kafa yapısını çözmeye yönelik çabalar gösteren bir nesil.Yine aynı ebeveyn çocuklarını anlamaları adına, kendini onların yerine koyup duygularını ve heyecanlarını paylaşan ve onları anlayan ebeveynlere ihtiyacımız var.

İşte empati budur. Genç anne babalar çocuklarına empatiyi öğreterek bü-

yütürse; uygulayan ebeveyn, öğrenen çocuklar ve kurtulmuş bir nesil.

Hz. Muhammed'e (s.a.v.) ilk vahiy geldiğinde soruyor; Niye ben? Okuma yazma bilmem, niye ben?Üç kez tekrarlanır bu diyalog. Sen güzel ahlak üzerindesin deniyor, o yüzden sen seçildin. Bunun üzerine kafa yor-

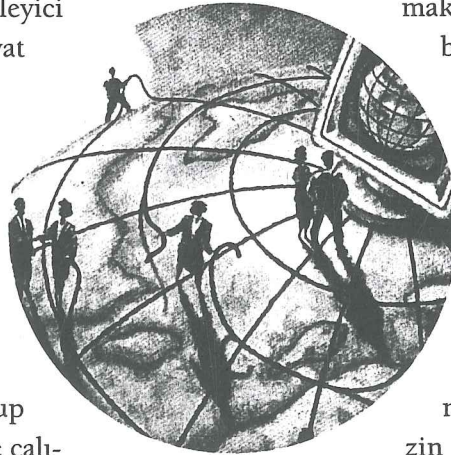
mak lazım. Güzel ahlaklı bir insan bir de İslam elbisesiyle süslenirse iki cihanda saadete erecektir.

Kendin için istediğini başkası için istemeyen bizden değildir.

Hadisini özümsememiz ve bizim dinimizin ahlak üzerine bina edildiğini kafamıza yerleştirmemiz gerekiyor. Bu hadisleri hayatımıza indirgeyebilirsek kişiler arası iletişim problemi ortadan kalkacaktır.

Paylaşımçı bir zihniyetle bireysellikten uzak empati çatısında huzur dolu bir yaşam dileğiyle...

Paylaşımçı bir zihniyetle bireysellikten uzak empati çatısında huzur dolu bir yaşam dileğiyle...

Melike SEVEN

EVLERDEKİ DİKTATÖR

Rengi genellikle siyahtır. Farklı boyutlarda vücut bulabilir. Durgunken hantal görüldüğü gibi, faal iken de estetikten uzaktır. Biz insanlar, hemen hemen hepimiz, onu evlerimizde mutlaka bulundururuz. Hatta bazılarımızın evinde ikizdir, üçüzdür, dördüzdür.

Oturma odalarımızın, geniş salonların, bazen mutfakların en güzel köşesine konuşlanır ve bütün gün yerinde rahatlıkla oturur... Bazıları öyle büyüktür ki göze çarpmaması imkansızdır.

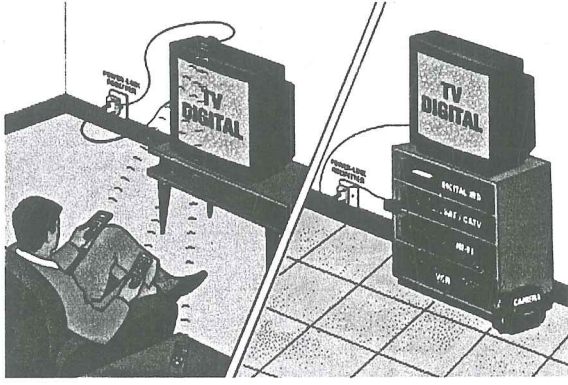
İşte, evimizin en güzel köşesinde oturan televizyon, aynı zamanda evlerimizde en çok söz söyleyen, en çok "öğreten", en çok ses çıkaran, en çok güldüren, en çok itibar gören ve dinlenen, en çok gözlenen, izlenen, çocuklarımızla en fazla iletişim kuran, hafızamızda en çok yer eden, zamanımızı en çok alan, ve bize sözünü en fazla dinleten; pek çok insanın hem eleştirdiği hem de evinden bir türlü çıkaramadığı; ahlaksız, erdemden yoksun, sözleri sözlerimizle bağdaşmayan ama sözlerini bize zorla dinleten zorba bir diktatördür.

Pek çoğumuzun hayatı boyunca telaffuz etmemesi gereken ve telaffuz etmeyeceği sözleri o söyler. Pek çoğumuzun hayatı boyunca bulunmaması gereken ve

bulunmayacağı ortamlara bizi ve çocuklarımızı alıp götürür. Asla itibar etmememiz gereken ve itibar etmeyeceğimiz masalları nasıl olursa, bize o dinletir. Zamanımızda ve zihnimizde olmayacak konulara yer açar. Ve biz, yine de ona katlanır, iki güne bir üzerinde biriken tozları alır, ona hizmet ederiz. Onu izlemeye devam ederiz. Zaten o hep kendisi için "Bizi izlemeye devam edin." der.

Yirmi birinci yüzyıl çocukluğunun öğretmenidir televizyon. Beynimizi uyuşturan, gözlerimizi ve dolayısıyla kalbimizi kirletip duran, hayatımızı rutinlerle doldurandır. Televizyon çocukların hayal gücünü öylesine köreltmıştır ki; kendi oyununu kendi belirleyemeyen; üretmekten, paylaşmaktan ve arkadaşlıktan yoksun, her alanda iletişim problemi yaşayan, sokakta misket oynamak nedir bilmeyen yirmi birinci yüzyıl çocuklarına dedelerimizin yüzlerce yıl çevirdiği topacı babylade (?) ismiyle yutturmuş ve yine televizyon bu plastik oyundan trilyonlar kazanmıştır. Ve maalesef anne babalar, çocuklarına böylesine hükmeden televizyonun düğmesine basıp onu susturmayı ve renkli bir topacın bir babylade'den daha güzel oynandığını onlara göstermeyi akıl edememiş ve plastik oyuncaklarla evinde **plastik in-**

sanlar yetişmesine göz yummuştur.Yapılan araştırma sonuçları bize çocukların televizyonda genellikle şiddet içerikli filmler seyrettiğini göstermektedir.

Ayrıca çocuklar gün boyu televizyonda şiddetin yanında, gerilim, korku, cinsellik gibi özellikleri taşıyan programlar izlemektedir ve çizgi filmler maalesef bu özellikler açısından masum değildirler. Yayınlar içerisinde çocukları karamsarlığa, pasifliğe, saldırganlığa, bencillığe, bağnazlığa yönlendirecek mesajlar verilmektedir. Maalesef şarkı,film,reklam ve eğlence programlarında çocuklar istismar edilmektedir.

Bütün bunlar televizyonun ne yaptığıdır.Bundan daha da önemlisi ise yaptığını başarması ve bizi etkisi altına almış olmasıdır. Televizyon insanları böylesine esir etmişken onun yararlarından, belgesel programların eğiticiliğinden ve haber programlarının kalitesinden söz edip avunmaya çalışmak ve reklam filmlerinin dehşet verici etkisini görmek anlamsızdır. Çocukların ve gençlerin kullandıkları kelimeleri, model aldıkları insanları, dinledikleri müziği, oynadıkları oyunu, giydikleri kıyafet ve aksesuarları televizyon dünyasından seçmeleri İslam'ın ruhuna aykırı, düşünce ve duygudan uzak, çerez gibi tükeniveren rutin hayatlar ortaya çıkaracaktır.

Oysa bir mümin, her güne güneşin doğuşunu izleyerek başlar ve bu mucize

ona yeni yeni keşif kapıları açar. Güne bu mucizevi doğum ile başlayan mümin,göklerin ve yerin yaratılışını tefekkür eder; kainatta ve kendi iç ale-

minde yepyeni keşiflere çıkar. Öğrendiği her yeni bilgi, hissettiği her yeni duygu, yaptığı her yeni amel, söylediği her yeni söz hikmet süzgecinden geçip bu keşfin bir parçası olur. İşte böylece bir müminin iki günü asla birbirine benzemez ve eşit olmaz.Zira, "iki günü eşit olan insan zarardadır." Oysa televizyon her şeyi keşfettiğini iddia edip size hazır olanı verir ve sizden asla verdiği şeyi yorumlamanızı istemez.Beyninizin düşünmesini engeller. Böylece iki gününüz birbirine eşit de olmaz; her yeni gün bir öncekinden daha kirli ve anlamsızdır.

Ebeveynin çocuğunu evde televizyonla baş başa bırakması, çocuğunun eğitimini ahlaktan habersiz bir insanın iradesine teslim etmesinden farksızdır. Müslüman bireyler artık evlerindeki bu diktatörün otoritesine son vermeli, beyinlerini ve kalplerini özgürlüğe kavuşturmalıdırlar. Bir yandan lanet okuyup bir yandan sözünü dinledikleri televizyonu artık evlerinden kovmalıdırlar.

Bu diktatörlüğün yıkılması için büyük bir çabaya ihtiyaç yok; ellerimiz onun fişini çektiğinde kendi güç ve irademizin, onun zayıflık ve acziyetinin farkına varacağız.

Fatma Tuba PETEK

REKLAMCILAR NE AVLIYOR?

Reklamcılarının mı işi daha kolay, balıkçıların mı? İlk başta bu ikisinin pek alakalı olmadığı düşünülse de; aslında ikisi de birbirinin aynısıdır.

Balıkçıları ele alalım. Balıkçı, ilk olarak balıkların toplu halde bulunduğu bir yer arar. Bulduğu zaman, oltasındaki renkli ve süslerle bezenmiş çengel ucuna bir yem takar. Sonra, kandırılmaya müsait saf balıkların, bu süslü çengele takılmalarını bekler. Balıklar, unutkan hayvanlardır. Daha dün, yanındaki arkadaşının aynı yeme tav olduktan sonra yaşadığı felaketi unutmamıştır. Yemi gördüğü anda ona tav olur. Büyük bir iştahla yeme doğru bir hamle yapar ve kendi sonunu hazırlar. Civardaki bütün balıklar, bu vahşet manzarasını dehşet içinde izlerler. Fakat ertesi gün, aynı süslü yeme içlerinden bir tanesi daha kanar.

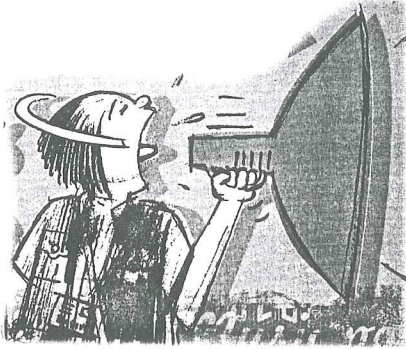
Reklamcılara baktığımız zaman, aynı trajediyi orada da görürüz. Reklamcılar, tüketicilerin toplu halde televizyon başında olduğu saatlerde,

ellerindeki malı, tıpkı balıkçının çengelini süslemesi gibi süslerler ve tüketicilere sunarlar. Tüketiciler de tıpkı balıklar gibi kandırılmaya müsait ve unutkandırılar. Daha geçen hafta, alt komşusunun almış olduğu bir üründen ne kadar şikayetçi olduğunu anlattığını hatırlamaz. Aynı ürünü reklamlarda süslü püslü izleyince, tıpkı balık gibi tav olur. Büyük bir iştahla, o ürünü bir an önce almak için harekete geçer. Böylece tıpkı balık gibi kendi sonunu kendi hazırlar. İki gün sonra, alt komşusunun yapmış olduğu gibi, üst komşusuna ürünü aldığına ne kadar pişman olduğunu anlatır. Üst komşusu da tıpkı diğer balıklar gibi bir hafta sonra aynı süslü yeme tav olur ve o da pişmanlar tarafına geçer.

Balıkçıların ve reklamcılarının stratejileri aynıdır. Tuhaftır ki balıkların ve tüketicilerin tavırları da aynıdır. Acaba balıkçı olup balıkları mı kandırmak daha kolay; yoksa reklamcı olup tüketicileri kandırmak mı?

Bilal SARI

mizah

New York'da küçük bir çocuğu azgın bir köpeğin dişlerinden kurtaran ve hayvanı boğan iri yarı delikanlının yanına koşan gazete muhabiri sormuş:

- Kahraman Amerikalı çocuğun hayatını kurtardı, diye yazabilir miyim?
- Ben Amerikalı değil Pakistanlıyım, demiş adam.

Ertesi gün New York Times'da manşet:

"Köktendinci Müslüman, Central Park'ta bir köpeği boğdu. FBI olayın El Kaide bağlantısını araştırıyor..."

Çünkü Film Gelecekle İlgili..."

Suudi Arabistan'ın NATO-Büyükelcisi konusmasını bitirdikten sonra hemen dışarıdaki lobiye geçer. Orada Başkan Bush'u görünce tokalası. Birlikte lobiye gezerken, Suudlu sorar: "Biliyor musunuz, Amerika'da gördüğüm bir husus üzerine sorum olacakti."

Başkan Bush der ki: "Sizin için ne yaparsam yapayım, her zaman tüm ictenliğimle olacaktır." Suudlu fisildayarak: "Benim oğlan su 'Star Trek' dizisini izledi, ve dizinin icinde Rus var, Zenci ve Asyalı var, ama Arap yok. Kendisi buna çok kızıyor, neden 'Star Trek' filminde Arap da yok, diye."

Başkan Bush güler. Suudlu'nun yanına yaklaşıp kulagi- na geri fisildar: "O sundan kaynaklanıyor: çünkü film gelecekle ilgili..."

ARAPÇA FUTBOL TERİMLERİ

Krampon'ul decca'ul uryan
Akıbet'ül hüzzam
Arafat'ul safha
Cihat'ül Kuvaiye Milliye
Cemaat'ül Mahşer-i Cümbüş
Cenazet'ül mevtai kurre darbei müstehcen
Taarruzul aleykümselam
Zam'ül zaman ıvır zıvır
Def'ül felaketiyye Aman Ya Rabbim
Tehlikey-i mühendis-i Kurreyi Muallim
Cehar'ül kumbet
Vaziyet'ül madara
Ekibu'l riyasetül cumhur
Raki'bül Azrail
Halifeyi Gol
Taarruzu beleş
Hap'ül ademi ademiyye
Gafleti delaletiyiye ve hatta hiyanetiyye
Ekibul Kuvai Milliye
Ne şekeri şem ne simai Arabiyye sulhu silah

: Futbolcu
: Elenme
: Devre Arası
: Milli Maç
: Tezahurat
: Elle oynama
: Kontra atak
: Uzatma dakikaları
: Atılan gol
: Teknik Direktör
: Geri dörtlü
: Hezimet
: Takım kaptanı
: Korkulu takım
: Gol kralı
: Ofsayt
: Adam Adama
: Şike
: Milli Takım
: Beraberlik

Çağatay GÖR

Bir gün Temel ve Dursun serserilerin saldırısına uğramış, dayak yiyorlardı. Bu sırada Zoro gelip onları kurtarmış, adamları üzerine de o meşhur "Z" imzasını atmış. Bunun üzerine Temel Zorro'ya dönerek demiş ki:
-bizi bu adamların elinden kurtardığın için teşekkür ederim
Züpermen kardeş.

ANNE ÇOK UYKUM VAR SABAH NAMAZI

Sabah ezanı yeni okunuyordu. Ben de namaza kalkmakla kalkmamak arasında gidip geliyordum. Bir nevi nefsimle mücadele ediyordum. Bir yanım kalk diyordu, ama ağır basan tarafım ne yapacaksın boş ver diyordu. Ben de bu mücadele kendi kendime yenik düşmüştüm. Ve beni çok etkileyen bir rüyanın derinliklerine girdim.

İlk önce neler olduğunu anlamakta güçlük çektim fakat daha sonra gördüğüm şeyleri iyice kavradım. Rüyamda da yeni ezan okunmuştu. Ben yine namazımı kılmayıp uykuma devam ettim. Daha sonra ki namazlarımı da kılmayıp tembellik yaptım. Ve sonra ahirette kılmadığım namazlarımın nasıl üzerime çöktüğünü gördüm. Ben ne kendimi savunabiliyordum ne de kendimi müdafaa edebiliyordum. Ben namazlarımı kıldım desem bana ait uzuvlarım benim yerime konuşuyor aleyhime şahitlik ediyor, beni yalnız başıma bırakıyorlardı. Çok sıkılıştım.

Yalvarıyordum. Bunaltıcı yerden çıkmak istiyordum. Haykırıyordum. Birilerinin bana yardım etmesini bekliyordum. Sığınacak ve saklanacak bir yer arıyordum. Çok bunaltıcı, çok sıkıcı, çok da-

raltıcı bir yerdeydim. Kendimi dışarı çıkarmak için çabalıyordum, karanlıklar içine gömülüydüm. Kendi kendime haykırıyordum. Yeter artık diyordum. Çıkartın beni. Hatalarımı ve yanlışlarımı anladım diyordum. Ama artık çok geç olduğunu farketmiştim. Ben bir daha asla ama asla geri dönemeyeceğim bir yerdeydim. Vakit geçtikten sonra bütün çabalarımın ve çırpımışlarımın boş yere ve anlamsız olduğunu gördüm. Bu daraltıcı durumdan tam kurtulur gibi olurken kulağıma uzaklardan sabah ezanı sesi geliyordu. Gözlerimi açtım ve bu durumum sadece bir rüya olduğunu gördüm.

Şimdi kendimi sorguluyorum. Belki orası sıkıcı bir yer değildi ama ben bu dünyada görevlerimi yerine getirmediğim için kötü bir azap çektim. Beni etkileyen bu rüyadan sonra kalktım elimi, yüzümü yıkadım abdestimi aldım. Kur'anı kerimi açarak ve ibrahim suresini 31. ayetini okudum "iman etmiş kullarıma söyle:"alışverişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılınlar... 14/31" ve daha sonra büyük bir gönül rahatlığıyla namazımı kıldım.

Elif YAMAN

KOPYA TEKNİKLERİ

**Kopya çeken öğrenci
nasıl yakalanır?**

Kopya çekmeyi öğrenmeden önce tabii ki hangi koşullarda yakalanabileceğinizi bilmelisiniz .

Kopya çeken öğrenciyi yakalamak isteyen biri, öğrencinin kopyalıklarını saklaması muhtemel yerlere (Sıra altı, duvar, hesap makinesi, el, kol, bacak, sıra vs.) değil, gözüünün içine bakmalıdır. Çünkü az önce parantez içinde sayılan seçeneklerin sayısının, öğrenci sayısı ile çarpımı kadar değişik noktayı kontrol etmek imkansızdır. Ve **çünkü kopya öğrencinin baktığı yerdedir.** Burada gözüünün içine bakılacak hedef kitle hocanın gözüünün içine bakanlardır. İkinci önemli kural. Eğer asıl hedef kopya çekmemek değil de kopya çeken öğrenciyi suç üstü yakalamak ise şüphelendiğiniz öğrenciye bakmıyormuş gibi yaparak kopyalığın tam yerini tespit etmelisiniz. O ise zavallım hocanın kendisine bakmadığını zannederek aşırı bir güven

duygusu içinde hayatının hatasını yapar. Sonrası çocuk oyuncağı. Üçüncü ve önemsiz kural ayağımıza lastik tabanlı ayakkabılar giyin ki arkasından yaklaştığınız öğrenci geldiğinizi fark etmesin.

Sınıfa direk karşıdan bakın. Lakin arkasında olduğunuz bir öğrencinin önünde omuzları tarafından oluşturulmuş yaklaşık yarım metrelik güvenli bir bölge vardır. Sıranın üzerinde silgi kalem ve gerekiyorsa hesap makinesi dışında hiçbir şeyin (Özellikle de mont ve kaban gibi şeylerin) bulunmamasına dikkat edin. Sınav bitiminde öğrencilerin ayağa kalkmasıyla oluşabilecek kargaşa durumlarını kesinlikle engelleyin. Bir soruyu cevaplamanız gerekiyorsa sorunun ilk soruluşunda soruyu soran öğrenciyle değil sınıfla ilgilenin. İlk soruluşu dedim. Nasılsa o sırada sırfı kesmekle meşgul olduğunuz için anlamayacaksınız ve bir daha sormak zorunda kalacak. Sıcak yaz günlerinde uzun kollu giysiler giyen öğrencilerden sınav başlama-

dan önce kollarını sıvamalarını isteyin.

Buradan çıkan dersler;

1. Kesinlikle hocaya bakmayın.

2. Uyanık bir hocanın sınıfı tarama süresi yaklaşık 3 saniyedir. Bu süre herhangi bir kopyanın okunması için yeterli değildir. Onun için hoca arkanızdayken kopyalıklarıyla uğraşın ve hocayı ayak seslerinden takip edin.

3. Masanızın üzerinde mont, kaban gibi şeyler bulunabiliyorsa cephanenizi bunların altına saklayın.

4. Hoca camdan dışarı bakıyorsa veya duvardaki Atatürk portresini seyrediyorsa kesinlikle kopya çekmeyin.

5. Kopyalıklarınız sınav kağıdınızdan çok uzakta olmasın. Yani onlara bakmak için şaşkınlığınız veya başınızı hareket ettirmeniz

gerekmemeli.

6. Kopya çekmek için en müsait zaman sınavın en başı ve en sonudur. 40 dakikalık bir sınavın ilk ve son 5 dakikasında hocalar sersem gibi olur.

7. En önemli kurallardan biri. Önceden hazırlanmış zulularınız varsa sorulara şöyle bir göz atıp, hemen sınavın başında gerekli gördüklerinizi sınav kağıdına aktararak kopyalığınızı imha edin. Eğer bilmediğiniz sorulara gelmeyi beklerseniz hocanın en motive olduğu anlarda risk altına girmeniz gerekebilir.

8. Bir insanın görme açısı 220 derecedir. Yani icraata geçmeniz için uygun pozisyon bulunduğunuz nokta ile hoca arasındaki vektörün, hocanın burun doğrultusuyla yaptığı açının 110 dereceden fazla olduğu durumdur.

9. Hocanın duyma açısı ise 360 derecedir. Yani kesinlikle konuşarak kopya çekmeye çalışmayın. Ancak bu şansı sınıfta oluşabilecek global uğultular esnasında değerlendirebilirsiniz.

10. Hocanın sizinle ilgilenmemiş görünmesine aldanmayın.

Kopya Çekmek İçin Uygulanmaması Gereken Yöntemler ve Sebepleri

1. Duvara yazmayın .Yazık duvarlara. Zaten bakması riskli, okuması zor.

2. Elinize kolunuza yazmayın . Kapasitesi yetersiz ve bakarken çok belli oluyor.

3. Şeffaf 0.5 kalemlerin içine kopyalık koymayın . Yuvarlak ve şeffaf yapısı gereği büyüteç özelliği gösteriyor ve uzaktan çok rahat görülüyor.

4. Kopyalığı avcunun içinde tutmayın. Elin duruşunda kesin bir anormallik oluşturur.

5. Hesap makinelerine yazmayın. Tüm hocalar duruma uyandı artık.

6. Kolunuzun içine

kopyalık koymayın.
Çıkarması kolay
ama yeri-

Postmodern Kopya Yöntemleri

ne it-
mesi zor.

Dikkat! Bu bölümü yalnızca soğukkanlılığına güvenen arkadaşlar kullansın. Çocukların ulaşamayacağı, kuru ve serin yerlerde muhafaza edin. Beklenmeyen bir etki görüldüğünde bizzat bize başvurun.

1. Mühendislerin kullandığı 80

ila 100 gr/metrekare'lik aydinger kağıtlarından 4 x 15 cm'lik şeritler oluşturup üst kısımdan 2 cm'lik boşluk bırakarak üzerini pilot kalemle doldurun . Bir kaleme sararak yay şekli verin . Üst tarafta bıraktığımız boşluktan sıranın altına sıkıca bantla-

yın. Bu kağıtlar yay şekli verildiğinde gerçek birer zemberek olurlar ve çekilip okunduktan sonra bırakıldığında ok gibi (Yaklaşık 30 m/sn hızla) eski halini alarak sıranın altına kaçarlar. Eğer bıraktığımızda tuhaf bir ses çıkarıyorlarsa bırakırken öksürün.

2. Kış mevsimlerinde üzerinize bir hırka giyin. Hırkanın sağ ve sol ön

parçalarının iç kısımlarına istediği kadar sticker yapıştırabilirsiniz. Görülmemesi için elinizi kullanmayın. Göğsünüzü sıraya yaslayın . Hoca arka tarafa geçtiğinde kambur duruşunuzu koruyarak geriye doğru kalkarsanız hırka aşağı doğru sarkacağından tüm literatür gözlerinizin önünde olacaktır.

3. Naylon esash olmayan (sigara kağıdı gibi materyaller ışıkta parlar) şeffaf kağıtlara normal yazılarla bilgileri doldurup yazılı kağıdının üzerine yerleştirin. Kağıt parlamıyorsa ve yeterince şeffafsa yazılar, yazılı kağıdının üzerindeymiş gibi görülecektir. Tabii bu yöntemi sınavın en başında uygularsanız doğal olarak hoca, kısa sürede o kadar yazıyı nasıl yazdığımızı düşünerek şüphelenecektir.

4. Kimlik kılıfı benzeri naylondan sağlam kılıflar hazırlayın. Sadece kağıt kullanırsanız yırtılabilir. İçine arkalı önlü malzemeyi yazın. Dügmeçilerde satılan ve dikiş makinelerinde kullanılan lastiklerinden bir makara alın (Bu yöntem için paket lastiği sert gelir) . 30 cm uzunluğunda makine lastiği ile kopyalığı kol içinden omuz yakınlarına bağlayın. Kolunuzun manşet bölgesine kopyalığın içine rahat girip çıkabileceği kartondan yapılmış, kibrit kutusuna benzer (Nispeten daha ince) bir garaj yaparak yerleştirin. Kopyalığı çekmek için diğer ucuna bağlı ve giysinizle aynı renkte bir iplik kullanın.

5. Sıra üzerine yazmayı düşünit yorsanız yazılı kağıdını tutuş biçiminize göre kağıt boyutunu geçmeyecek kadar bölgeye ve tam kağıdın denk geleceği yere yazın. Hoca arka tarafa geçtiğinde kağıdı kaydırarak okuyun. Ve diğer zamanlarda yazılı kağıdının mutlaka sıradaki yazıları kapatmasına dikkat edin.

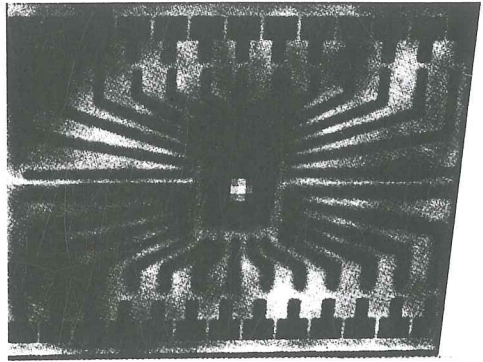
6. Hangi yöntemi uygularsanız uygulayın duruşunuz sınavın başından sonuna kadar kopyalıklarınıza bakabileceğiniz şekilde olsun . Belirgin pozisyon değişiklikleri dikkat çeker.

7. Eğer sizinle aynı sınıfta olmayan güvendiğiniz dostlarınız varsa sınav başında açacağımız cep telefonu ile soruların tamamını onlara okuyun. Onlar soruları her türlü doküman yardımıyla çözsünler . Daha sonra ortaklaşa kiraladığımız bir ses düzeni yardımıyla dışardan yüksek sesle ve müzikle karışık olarak yayınlasınlar. Okul dışından gelebilecek bu tür seslerde neler dendiğine, dikkatsiz bir kulak çok fazla önem vermez . Hoca fark etse bile en kötü ihtimalle sınav iptal olur ve bu yöntemi bir daha kullanmazsınız.

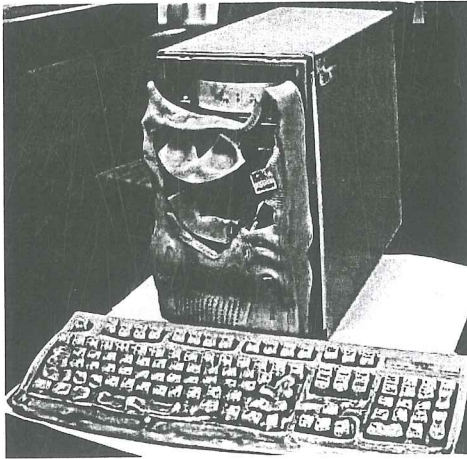
8. En sağlam yöntem derslerinize iyi çalışın. Arkadaşlar bildiğimiz ve aklıma gelen yöntemleri anlattık. Hocalarınızın kapasitesi oranında bunları çoğaltabilirsiniz. Ama her şeyden önce kapısı açık vaziyette sınav yapılan bir sınıfı dışarıdan izleyerek kopya çekmeye çalışanların nasıl kendini bel-

VİRÜS NEDİR?

Bilgisayar virüsü insan vücudundaki bir biyolojik virüs gibi rol aldığı için böyle biçimlendirilir. Virüs senin isteklerin dışında çalışan ve senden habersizce bilgisayarına yüklenen bir program veya bir çeşit koddur. Bir virüs bilgisayarın BIOS'una, diskete veya harddiske, veya diğer bir programa dahil olabilir. Çoğu virüsler kendilerinin kopyasını yapar. Tüm bilgisayar virüsleri insanlar tarafından yapıldı. Bir virüs ele geçirilen hafızayı hemen kullanabildiği ve sistemi durdurabildiği için teh-

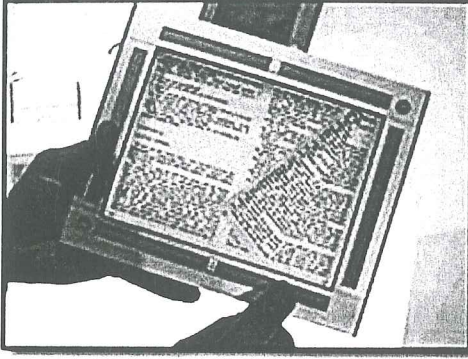

Çok Lanet Bişey

li-
kelidir. Bilgiyi
yok edebilir ve basitçe işlerin
yanlış çalışmasına neden olabilir. Hat-
ta virüsün daha tehlikeli bir çeşidi
kendisini bir network'ten diğer bir
network'e transfer edebilir ve güven-
lik sistemlerini atlatabilir. Virüsler ge-
nellikle shareware ve bedava prog-
ramlar yoluyla girerler. Kendilerini
Floppy disklerden Zip disklerden,
Cd-Rom'lardan veya Internet'ten indi-
rilen dosyalardan transfer edebilir.

Elektronik Kitap Cihazı Üretildi

Bilindik biçimiyle kağıt kitap tarihe karışıyor. Yüzlerce kitap yüklenebilen belleği ile cihaz, taşınabilir bir kütüphane oluyor.

Hewlett Packard Ar-Ge merkezinden araştırmacılar elektronik kitabın prototipini tamamladılar. Cihaz, diğer bir deyişle elektronik kitap, normal kitaptan biraz daha büyük olmasına karşın yüzlerce kitabı saklayan bir belleğe sahip.

1 bilgisayar boyutlarındaki cihazın kalınlığı 1 cm.

YÜZLERCE KİTAP BİR ARADA

Cihaz bir ekran ve kitabın okunmasını sağlayan düğmelerden oluşuyor. İnteretten USB port aracılığıyla yüklenebilen 'e-book' kitapları, cihazın belleğinde menüye yerleştiriliyor. Okuyucu-kullanıcı daha sonra istediği kitabı menüden seçerek ekranına indiriyor ve okuyor.

Elektronik kitabın, sonuçta "kitap" adı alabilmesi için geleneksel kitapla benzerlikler taşıması gerektiğine inanan araştırma grubu cihaza sayfa çevirme fonksiyonu eklemişler.

Hewlett Packard araştırma görevlisi

Huw Robson elektronik kitabın sayfa çevirme fonksiyonunu okuyucuya tattırması ve bunun geleneksel kitabı andırır şekilde "dokunmatik" olması gerektiğini belirtiyor.

SAYFA ÇEVİRME MAUSU

Ancak elektronik kitabın tasarımcıları sayfa çevirmenin hissiyatı kazandırmak için, cihaza bir "sayfa mausu" eklemişler. Cihazın alt kısmında, elektronik ekran boyunca duran şerit, sayfa çevirme simülâtörü olarak işlev görüyor. Parmak ucuyla yönlendirilebilen sayfa mausu okuyuculara gerçek bir kitap deneyimi vermeyi amaçlıyor.

Sayfa mausu sadece e-kitaplar için değil, aynı zamanda büyük sayfa düzenine sahip gazetelerin de okunmasını sağlıyor. Okuyucu yukarı aşağı hareket ederek istediği makaleyi bularak ve ana maus yardımıyla makaleye odaklanabiliyor.

Elektronik kitap bilgisayarlara has tüm özellikleri taşıyor; örneğin okuyucu son kaldığı sayfayı unutmamak için dilerse 'bookmark' atarak bir sonraki sefere kaldığı yerden devam edebiliyor.

Nede o eski saman kağıtlar.

Okuyucusunu kağıda dokunmak ve okuduğunu hissetmek gibi zevklerden mahrum bırakan elektronik kitabın bir diğer dezavantajı da, gözleri yorması.

OKUMAYA YABANCILAŞTIRABİLİR

Sayfa çevirmek kitap okumanın zevklerinden biri. Okunan bir sayfa daha çevrilir ve geride bırakılır; sayfaları çevirdikçe okuyucu kitapta içinde mesafe al-

diğini hisseder. Kitabın sol tarafı şişti-
çe, okuyucu sona yaklaştığını hisseder.
çoğu durumda okuma hızlanır, kimi za-
man okuyucu okumanın zevkine, oku-
duğu sayfaları sol avucunda hissettikçe
varır.

Elektronik kitap böyle bir hissiyatı
ne yazık ki sunmuyor.

Ders Notları El'den El'e Yayılacak...

**El bilgisayarı olarak bilinen PDA'la-
rın kullanıldığı mobil eğitim uygula-
masıyla, öğrenciler her an her yerde
ders alabilecek, öğretmenleriyle anlık
iletişim kurabilecekler**

Bilgisayar üreticisi Hewlett Packard
(HP), bugüne kadar yalnızca bilgisayar
destekli uygulanabilen uzaktan eğitime
yeni bir boyut kazandırdı. HP'nin mobil
öğrenim projesi sayesinde, artık hare-
ket halindeyken bile öğrenimine devam
edilebilecek. Kanada'nın Alberta eyaleti
Edmonton bölgesinde bulunan Kuzey
Alberta Teknoloji Enstitüsü'nde (NA-
IT) okuyan 300
öğrenci şu an uy-
gulanmakta olan
'Mobil Öğrenim
Projesi'nin parçası
durumundalar.
Uygulama, HP fir-
ması tarafından
üretilen iPAQ mo-
deli el bilgisayarla-
rı (PDA) üzerinde
gerçekleştiriliyor.

Uzmanlar, bu
projenin eğitime
yeni açılımlar geti-

receğini ve uzaktan eğitimin yeni bir
boyuta taşınmasını beklediklerini açık-
lıyor. Bugüne kadar internet ve kablo
bağlantısına sahip bilgisayarlar tarafın-
dan uygulanan eğitim programları, NA-
IT projesi ile kablosuz lokasyonlara ta-
şınabiliyor ve hareket halindeyken de
öğrenim sürdürülebiliyor.

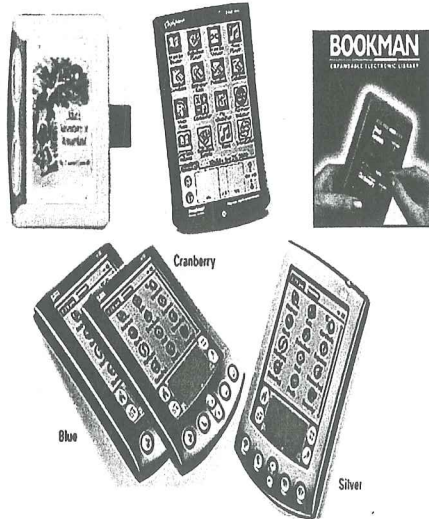
Projede 300 öğrenci var

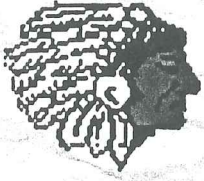
Bu proje sayesinde öğrenciler birbir-
leriyle ya da öğretmenleri ile el bilgisa-
yarları aracılığıyla bağlantı kurup elekt-
ronik ortamda bilgi alışverişi yapıyor-
lar. Ders notları, grafikler ya da sunum-
lar paylaşılabilir. Proje ilk olarak
2002 yılının son aylarında test edildi.
Ardından 300 kişilik bir öğrenci guru-
bu ile proje olgunlaşma aşamasına geti-
rilerek, geliştirilmeye başladı. Bugün,
sisteme kayıtlı 300 öğrenci eğitimlerini
mobil sistemler üzerinden sürdürüyor.

Öğrenciler özel bir bilgisayar ağına
bağlanarak öğretmenler tarafından hazırlanan
verilere ulaşıyor. Projenin hedefi,
öğretmenlerin ve öğrencilerin öğrenim

araçlarını çok daha
etkili ve verimli bir
biçimde kullanabi-
lirmelerini sağla-
mak. El bilgisayar-
ları ile uygulanan
bu sistemin bir
sonraki aşamasın-
da ise, yine mobil
platform üzerinde
çalışabilen tablet
PC'ler kullanılacak.

Enes ERYILMAZ

**çocuklarınıza bizim öğrettiğimiz şeyleri öğretin.
toprak bizim anamızdır.
ve toprağa tükürülmez.
toprak insana değil, insan toprağa aittir.**

bu mektup "duwarmish" kızılderiilerinin reisi Seattle tarafından "Washington'daki büyük başkan" a yani 1853-1857 yılları arasındaki Amerikan cumhurbaşkanı Franklin Pierce'ye ithafen yazılmış:

"Washington'daki büyük başkan bizden topraklarımızı satın almak istediğini bildiren bir mektup yollamış. dostluktan söz etmiş büyük başkan... ama biz sizin, dostluğumuza ihtiyacımız olmadığını biliriz.

gökyüzünü nasıl satın alabilirsiniz ?

ya da satabilirsiniz ?

ya toprakların sıcaklığını?

ağzımdan çıkan sözler yıldızlara benzer, büyük başkan, hiç sönmezler. bu yüzden söyleyeceklerime güveniniz.

havanın taze kokusuna

suyun pırlıtısına

sahip olmayan biri onu nasıl satabilir ?

kutsaldır bu topraklar benim için ve ulusum için...

yağmur sonrası ıslıtlı her çam yaprağı

denizi kucaklayan kumsallar

karanlık ormanların koyundaki sis

şakıyan böcekler...

ve bilin ki:

kızılderiili adamın anıları

ağaçların öz suyunda saklıdır. toprak bizim anamızdır.

bilesiniz ki;

derelerin ve ırmakların içinden geçen sular, sadece su değildir.

atalarımızın kanıdır o.

babalarının mezarını geride bırakır beyaz adam. toprağı çocuklarından çalar.

açlığın dünyayı saracak beyaz adam ve

ardında koskoca bir çöl bırakacakşın.

sabahın sisi dağların karnından doğan güneşi görür ve kaçır.

demir at (lokomotif), öldürüp çürümeye

bıraktığınız binlerce buffalodan nasıl kıymetli olabilir ?

nasıl ? anlamıyorum.

hayvanlar insanları bıraksa , insanlar ruhlarının yalnızlığından ölmez mi ?

hayvanların başına gelen, insanın da başına gelecektir.

toprağın başına gelen , oğullarının da başına gelecek ...

çocuklarınıza bizim öğrettiğimiz şeyleri öğretin.

toprak bizim anamızdır.

ve toprağa tükürülmez.

toprak insana değil, insan toprağa aittir.

insan hayat dokusunun içindeki bir lifttir sadece...

beyaz adam neyi satın almak istiyor ?

gökyüzü ve toprakların sıcaklığını mu ?

koşan antilopların çabukluğunu mu ?

biz size bunları nasıl satabiliriz ?

ve siz nasıl satın alabilirsiniz ?

bir kağıt parçasını imzaladığımız ve beyaz adama verdiğimiz için her şeyi yapabileceğini mi zanneder beyaz adam ? havanın tazeliğine ve suyun pırlıltısına sahip değilseniz, bunu nasıl satabiliriz size ? son buffalo da öldüğünde onları tekrar nasıl satın alabiliriz ? beyaz adam geçici bir iktidardır ve o kendini her şey zannetmektedir . bir insan annesine sahip olabilir mi ?

günlerimizin kalan kısmını nerede geçireceğimiz önemli değil. çocuklarımız babalarını gururları kırılmış gördüler. savaşçılarımız utandırıldılar. yenilgiler sonrası kendilerini içkiye ve yemeğe verdiler. bu yolla vücutlarını uyuşturuyorlar. bir kaç kış ömrümüzün kaldığı bu topraklarda yakında matemimizi tutacak tek bir kişi bile kalmayacak, ama niye ağlayayım ? insanlar denizdeki dalgalar gibi gelip geçerler. biz gidiyoruz, ama beyaz adamın da bir gün keşfedeceği şeyi bugünden biliyoruz. hepimiz aynı büyük ruhtan geliyoruz . beyazlar da bir gün bu topraklardan gidecektir. belki de bütün ırklardan daha çabuk. yataklarımızı zehirlemeye devam edin. ve bir gece kendi çöplerinizde boğulacaksınız. bu kader bizim için şu anda bilinmezdir. fakat biliyoruz ki batışınızda her tarafa parlak bir ışık yayacaksınız.

gökyüzünü nasıl satın alabilirsiniz?

ya da satabilirsiniz ?

ya toprakların sıcaklığını?

ağzından çıkan sözler yıldızlara benzer, büyük başkan, hiç sönmezler. bu yüzden söyleyeceklerime güveniniz.

bütün buffalolar öldürüldükten , yaban atları ehlileştirildikten, ormanın en gizli köşelerine kadar dünya insan kokusu ile dolduğunda , sevimli tepenin görüntüsü konuşan tellerle kirletildikten sonra, bir bakacaksınız ki gökteki kartallar yok olmuş. hızlı koşan taylara elveda demişsiniz. bu ne demektir biliyor musunuz ? bu yaşamın sonu ve sadece daha fazla hayatta kalmanın başlangıcıdır...

biz kardeşlerinkinden ne kadar farklı olursa olsun her insanın istediği gibi yaşamasını savunuruz. eğer biz teklifinizi kabul edersek, bu sadece yeni toprakları güvence altına almak için olacaktır ve orada son günlerimizi rahat ve huzurlu geçirebiliriz belki...

size bu topraklarımızı sattığımız zaman, siz onu bizim sevdiğimiz gibi seviniz, onunla bizim ilgilendiğimiz gibi ilgileniniz. ve onu bugün bulduğunuz gibi hatırlayınız. bu toprakları ve üzerindeki canlıları çocuklarımız için koruyunuz. çünkü bu dünya kutsaldır. beyaz adam bile ortak kaderimizden kaçamaz, belki biz hepimiz kardeşiz.

bunu zaman gösterecek."

Ne yapıyorsun?

Fransa'da, ağır işçilerin işleri hakkında ne düşündüklerini incelemek üzere araştırmayı yürüten bir görevli, bir inşaat alanına gönderilir.

Görevli, ilk işçiye yaklaşır ve sorar:

“Ne yapıyorsun?” “Nesin sen, kör mü?” diye öfkeyle bağırır işçi.

“ Bu parçalanması imkansız kayaları ilkel aletlerle kırıyor ve patronun emrettiği gibi bir araya yığıyorum. Cehennem sıcaklığında kan ter içinde kalıyorum. Bu çok ağır bir iş, ölümden beter.”

Görevli hızla oradan uzaklaşır ve çekinerek ikinci işçiye yaklaşır. Aynı soruyu sorar: “Ne yapıyorsun?”

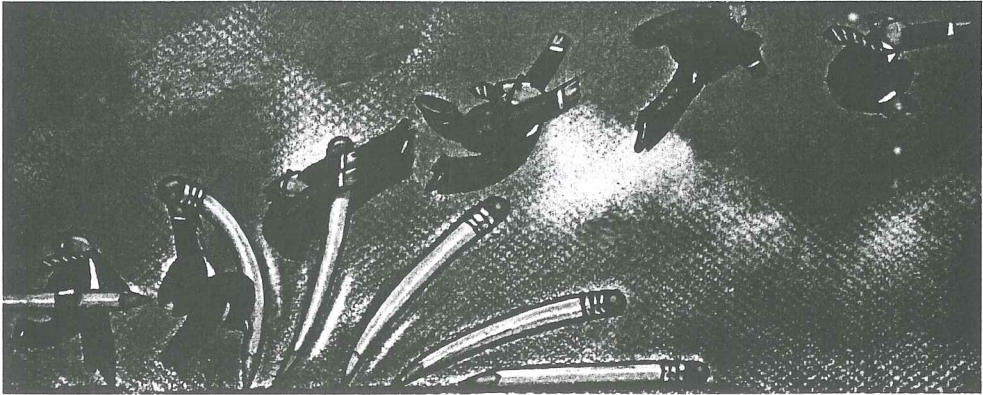
İşçi cevap verir: “Kayaları mimari plana uygun şekilde yerleştirilebilmeleri için, kullanılabilir şekle getirmeye çalışıyorum. Bu ağır ve bazen de monoton bir iş, ama karım ve çocuklarım için para gerekli. Sonuçta bir işim var. Daha kötü de olabilirdi.”

Biraz cesaretlene görevli üçüncü işçiye doğru ilerler. “ Ya sen ne yapıyorsun?” diye sorar. “Görmüyor musun?” der işçi kollarını gökyüzüne kaldırarak. “Bir katedral yapıyorum.”

Bu hikayenin enterasan tarafı her üç işçinin de aynı işi yapıyor olmaları.... Görmeyi seçtiğiniz yol sizin tutumunuza bağlıdır. Bugün hava biraz bulutlu mu yoksa biraz güneşli mi? Bardağın yarısı boş mudur, yarısı dolu mu? Yoksa bardak olması gerekenin iki katı büyüklükte midir?

Seçim size ait...

Allen Klein

Umut Gazeli

Soyundum çileye dönmemecesine
Bilendim ışıktan gözyaşlarıyla
Acılar umudu buldurur bize
Bir zırha büründüm bu çağa karşı
Edeb senin sabır benim derimdir
Askerler üretir sessiz ve derin
Bayrağa dönüşen alнімdir şimdi
Ellerim ağların mahşer makası
Türkümüz dünyayı kardeş bilendir
Gökleri insanın ortak tarlası

Akif İnan